

DOKUMENTY UNIJNE

Dok. 1.

Posiedzenie Rady Europejskiej w Brukseli 18–19 czerwca 2009. Konkluzje prezydencji czeskiej

„Podczas największej globalnej recesji od czasów drugiej wojny światowej Rada Europejska ponownie udowodniła, że Unia jest zdeterminowana wznieść się ponad obecne trudności i spojrzeć w przyszłość, podejmując w tym celu szereg decyzji, które mają stanowić szybką i skuteczną odpowiedź na szeroką gamę wyzwań. Szefowie państw i rządów – przekonani, że Traktat z Lizbony zapewni Unii lepsze ramy działania w wielu dziedzinach – uzgodnili gwarancje prawne, które mają rozwiązać obawy wyrażane przez naród irlandzki, a tym samym umożliwić mu ponowne wyrażenie opinii na temat tego traktatu. Szefowie państw i rządów podjęli także pierwsze działania w procesie nominowania przewodniczącego kolejnej Komisji. Kryzys ekonomiczny nadal ma dla obywateli ogromne znaczenie. Dzięki podjętym do tej pory istotnym działaniom wspierającym sektor bankowy oraz szerzej pojętą gospodarkę realną udało się zapobiec krachowi finansowemu oraz rozpocząć odbudowywanie perspektyw realnego wzrostu. Rada Europejska podjęła szereg decyzji mających prowadzić do utworzenia nowych struktur nadzoru finansowego, by w przyszłości chronić europejski system finansowy przed zagrożeniami i nie pozwolić na powtórzenie się wcześniej popełnionych błędów. Za najważniejszy priorytet należy uznać łagodzenie zatrudnieniowych skutków kryzysu przez pomoc obywatelom w zachowaniu dotychczasowej pracy lub znalezieniu nowej. Skuteczne przeciwdziałanie zmianie klimatu pomoże także przejść ku zrównoważonej gospodarce i stworzyć nowe miejsca pracy. Rada Europejska poczyniła dalsze kroki ku wypracowaniu stanowiska UE na konferencję kopenhaską w sprawie zmiany klimatu zaplanowaną na koniec bieżącego roku. Jednoznacznie dała do zrozumienia, że zamierza zachować wiodącą rolę w tym procesie, i zaapelowała do pozostałych członków społeczności międzynarodowej, by w pełni przyczynili się do pozytywnego i ambitnego wyniku konferencji. Przywódcy europejscy wyrazili duże zaniepokojenie dramatyczną sytuacją w regionie Morza Śródziemnego i uzgodnili środki, które mają pomóc najbardziej narażonym państwom członkowskim reagować na napływ nielegalnych imigrantów i zapobiegać kolejnym ludzkim tragediom.

Rola UE na świecie w dalszym ciągu jest przedmiotem szczególnego zainteresowania przywódców europejskich. Przywódcy europejscy podkreślili strategiczne znaczenie stosunków transatlantyckich i z zadowoleniem przyjęli zapoczątkowanie partnerstwa wschodniego. Podkreślili również, że bliskowschodni proces pokojowy w dalszym ciągu pozostaje jednym z głównych priorytetów UE na rok 2009. Rada Europejska ponownie potwierdziła wielkie znaczenie stabilności i bezpieczeństwa w Afganistanie,

Pakistanie i w regionie. Rada Europejska przyjęła oświadczenia w sprawie Iranu i Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej. W oświadczeniu dotyczącym Birmy/Związku Myanmar przywódcy wezwali do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia Aung San Suu Kyi.

Przed posiedzeniem Rady Europejskiej miało miejsce wystąpienie przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, Hansa-Gerta Pötteringa, a następnie odbyła się wymiana poglądów. Rada Europejska gorąco podziękowała Hansowi-Gertowi Pötteringowi za pracę, jaką wykonał, sprawując funkcję przewodniczącego Parlamentu Europejskiego.

I. Zagadnienia instytucjonalne

Irlandia a Traktat z Lizbony

1. Rada Europejska przypomina, że Traktat z Lizbony może wejść w życie tylko wtedy, gdy zostanie ratyfikowany przez każde z 27 państw członkowskich zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi. Potwierdza, że chciałaby, aby traktat wszedł w życie do końca 2009 roku.

2. Po uważnym przeanalizowaniu obaw narodu irlandzkiego przedstawionych przez premiera tego kraju Rada Europejska na posiedzeniu w dniach 11–12 grudnia 2008 r. uzgodniła, że jeżeli Traktat z Lizbony wejdzie w życie, podjęta zostanie – zgodnie z niezbędnymi procedurami prawnymi – decyzja o pozostawieniu w składzie Komisji jednego obywatela z każdego państwa członkowskiego.

3. Rada Europejska uzgodniła także, że pozostałe obawy narodu irlandzkiego, które przedstawił premier tego kraju i które dotyczą polityki podatkowej, prawa do życia, edukacji i rodziny oraz tradycyjnej irlandzkiej polityki neutralności wojskowej, znajdują ku wspólnej satysfakcji Irlandii i pozostałych państw członkowskich odpowiedź w formie niezbędnych gwarancji prawnych. Uzgodniono także, że potwierdzona zostanie duża waga przykładana do pewnych kwestii społecznych, w tym praw pracowniczych.

4. W związku z powyższym Rada Europejska uzgodniła zestaw następujących rozstrzygnięć – w pełni zgodnych z traktatem – aby udzielić narodowi irlandzkiemu niezbędnych zapewnień i rozwiązać jego obawy:

- a) decyzję szefów państw i rządów 27 państw członkowskich Unii Europejskiej zebranych na posiedzeniu Rady Europejskiej w sprawie obaw narodu irlandzkiego co do Traktatu z Lizbony (załącznik 1);
- b) uroczystą deklarację dotyczącą praw pracowniczych, polityki społecznej i innych kwestii (załącznik 2).

Rada Europejska przyjęła także do wiadomości jednostronną deklarację Irlandii (załącznik 3), która zostanie dołączona do irlandzkiego instrumentu ratyfikującego Traktat z Lizbony. W odniesieniu do decyzji zamieszczonej w załączniku 1 szefowie państw i rządów oświadczyli, że:

- i. decyzja ta daje gwarancję prawną, że wejście w życie Traktatu z Lizbony nie wpłynie na pewne kwestie istotne dla narodu irlandzkiego;
- ii. jej treść jest w pełni zgodna z Traktatem z Lizbony, zatem jej przyjęcie nie będzie wymagać ponownej ratyfikacji tego Traktatu;

- iii. decyzja jest prawnie wiążąca i stanie się skuteczna w momencie wejścia w życie Traktatu z Lizbony;
- iv. zawierając następny traktat akcesyjny, ujmą postanowienia załączonej decyzji w protokole, który zostanie zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- v. wspomniany protokół nie zmieni w żaden sposób stosunków między UE a jej państwami członkowskimi. Protokół będzie służyć jedynie temu, by nadać pełnotraktatowy status wyjaśnieniom zawartym w decyzji w sprawie obaw narodu irlandzkiego. Swoim statusem protokół ten nie będzie się różnić od podobnych wyjaśnień, które figurują w protokołach uzyskanych przez inne państwa członkowskie. Przedmiotowy protokół doprecyzuje treść i stosowanie Traktatu z Lizbony, nie zmieniając jednak ani jego treści, ani jego stosowania.

Nominacja przewodniczącego Komisji

6. Szefowie państw i rządów jednomyślnie uzgodnili, że osobą, którą zamierzają nominować na stanowisko przewodniczącego Komisji Europejskiej na okres 2009–2014, jest José Manuel DURAO BARROSO.

7. Premier Republiki Czeskiej i premier Szwecji, jako obecny i przyszły przewodniczący Rady Europejskiej, odbędą rozmowy z Parlamentem Europejskim, aby ustalić, czy Parlament jest w stanie zatwierdzić tę nominację na lipcowej sesji plenarnej.

8. W świetle tych rozmów Rada w składzie szefów państw i rządów – zgodnie z art. 214 ust. 2 akapit pierwszy Traktatu WE – sformalizuje decyzję w sprawie nominacji osoby, którą zamierza mianować przewodniczącym Komisji.

9. Proces nominowania pozostałych osób, które zostaną mianowane członkami Komisji, będzie można rozpocząć dopiero wtedy, gdy znana będzie podstawa prawna procedury nominacji. Środki przejściowe dotyczące Parlamentu Europejskiego.

10. Rada Europejska przypomina o swoim oświadczeniu z grudnia 2008 roku na temat środków przejściowych dotyczących składu Parlamentu Europejskiego. Ustala, że te środki będą zawierać elementy przedstawione w załączniku 4. Po spełnieniu warunku określonego w oświadczeniu z grudnia 2008 roku prezydencja podejmie niezbędne działania, by wdrożyć te środki.

II. Sytuacja gospodarcza, finansowa i społeczna

11. Unia Europejska, podobnie jak reszta świata, wciąż zmaga się ze skutkami najgłębszej i najbardziej rozpowszechnionej recesji w epoce powojennej. Nadal musi opracowywać i podejmować działania niezbędne w obliczu kryzysu. Ich podstawą powinny być znaczne osiągnięcia uzyskane w ostatnich miesiącach na podstawie Europejskiego planu naprawy gospodarczej uzgodnionego w grudniu ubiegłego roku, który przewiduje łączne wsparcie budżetowe w wysokości ok. 5% PKB w latach 2009–2010. Jak wykazano w sprawozdaniu Rady oceniającym krajowe środki naprawcze (10771/09), zakrojone na szeroką skalę działania rządów i banków centralnych przyczyniają się do

ograniczenia negatywnych skutków pogorszenia koniunktury i do ochrony miejsc pracy. Torują one też drogę trwałemu ożywieniu gospodarczemu.

12. Rada Europejska potwierdza zdecydowaną wolę racjonalnego gospodarowania finansami publicznymi i realizacji paktu stabilności i wzrostu. Perspektywy na przyszłość pozostają niepewne. Rada (ds. Gospodarczych i Finansowych) omówi prognozę gospodarczą i budżetową opracowaną przez Komisję na początku maja. Rada Europejska powtarza, że jest zdecydowana podjąć konieczne działania, by odtworzyć miejsca pracy i przywrócić wzrost. Ważne jest, aby konsolidacja była zsynchronizowana z ożywieniem gospodarczym. Zdecydowanie potrzebna jest rzetelna i wiarygodna strategia wyjścia, polegająca m.in. na udoskonalaniu średniookresowych ram budżetowych i skoordynowaniu średniookresowych polityk gospodarczych.

13. Rada Europejska popiera przyjęcie nowych środków budżetowych na Łotwie, które mają służyć znacznej konsolidacji fiskalnej w tym i w przyszłym roku. Podkreśla, że rygorystyczne wdrażanie przyjętych środków oraz wiarygodna strategia średniookresowa przyniosą pozytywne wyniki obecnemu programowi dostosowawczemu. Rada Europejska zdecydowanie popiera zamiar Komisji, by w ramach programu dostosowawczego zaproponować szybką wypłatę kolejnej raty wspólnotowej pomocy dla bilansu płatniczego.

14. Rada Europejska omówiła obecną sytuację na rynku mleczarskim. Zwróciła się do Komisji o przedstawienie w ciągu najbliższych dwóch miesięcy wnikliwej analizy tego rynku oraz sposobów jego stabilizacji zgodnie z wynikami oceny funkcjonowania reformy wspólnej polityki rolnej.

Tworzenie nowego porządku na rynkach finansowych

15. W sprawozdaniu o skuteczności systemów wsparcia finansowego (10772/09 + ADD 1) Rada podkreśla, jak bardzo gwarancje państwowe i operacje dokapitalizowania pomogły zapobiec krachowi sektora finansowego i przyczyniły się do ochrony interesów deponentów. Wspierając przepływ kredytów do gospodarki realnej, pozwalają także chronić miejsca pracy.

16. Choć strategia ta, skoordynowana na szczeblu UE, pozwoliła skutecznie ustabilizować rynki finansowe, warunki działania instytucji finansowych są wciąż trudne, a przepływy kredytowe – ograniczone. Dlatego rządy muszą być gotowe na ewentualne wszczęcie dalszych działań, jeżeli trzeba będzie podjąć dokapitalizowanie lub oczyścić bilanse. Obecny ogólnounijny test warunków skrajnych pozwoli lepiej ocenić odporność systemu finansowego, pomoże zyskać większe zaufanie rynków finansowych oraz ułatwi skoordynowane postępowanie na szczeblu UE. Wszelkie kroki muszą być spójne z zasadami jednolitego rynku, gwarantować równe szanse i przewidywać wiarygodną strategię wyjścia. Komisja jest proszona o dalsze śledzenie działań podejmowanych dla wsparcia sektora finansowego oraz o udzielenie dalszych wytycznych co do powrotu sektora bankowego do prawidłowego funkcjonowania.

17. Kryzys finansowy wyraźnie pokazał, że należy udoskonalić regulację instytucji finansowych i nadzoru nad nimi – zarówno w Europie, jak i na świecie. Odpowiednia reakcja na słabości ujawnione w wyniku obecnego kryzysu pomoże zapobiec kryzysom w przyszłości. Pomoże także przywrócić zaufanie do systemu finansowego,

zwłaszcza dzięki większej ochronie deponentów i konsumentów, a tym samym ułatwi ożywienie europejskiej gospodarki.

18. Poczyniono już istotne postępy w doskonaleniu ram regulacyjnych UE, zwłaszcza osiągnięto porozumienie w sprawie dyrektywy o wymogach kapitałowych, rozporządzenia o agencjach ratingowych i dyrektywy „Solvency II”. Rada Europejska apeluje o dalsze postępy w pracach nad regulacją rynków finansowych, a przede wszystkim nad regulacjami dotyczącymi alternatywnych funduszy inwestycyjnych, rolą i obowiązkami depozytariuszy oraz nad przejrzystością i stabilnością rynków instrumentów pochodnych. Rada Europejska wzywa również Komisję i państwa członkowskie, by przyspieszyły prace i dokonały szybkich postępów w przeciwdziałaniu procyklicznym skutkom standardów regulacyjnych, np. jeżeli chodzi o wymogi kapitałowe i aktywa o obniżonej jakości. Zwraca się także do państw członkowskich, by uwzględniając zalecenia Komisji, szybko podjęły działania w sprawie płac kadr zarządzających i wynagrodzeń w sektorze finansowym.

19. Komunikat przedstawiony przez Komisję w dniu 27 maja 2009 r. oraz konkluzje Rady z dnia 9 czerwca 2009 r. wskazują drogę do ustanowienia nowego systemu nadzoru makro- i mikroostrożnościowego. Rada Europejska popiera pomysł utworzenia europejskiej rady ds. ryzyka systemowego, która będzie obserwować i oceniać potencjalne zagrożenia dla stabilności finansowej, a w razie potrzeby ostrzegać o nich, zalecać stosowne działania i śledzić ich realizację. Przewodniczącego europejskiej rady ds. ryzyka systemowego wybiorą członkowie Rady Ogólnej EBC.

20. Rada Europejska zaleca również, by został ustanowiony europejski system organów nadzoru finansowego – obejmujący trzy nowe europejskie organy nadzoru – po to, by poprawić jakość i spójność nadzoru krajowego oraz wzmocnić nadzór nad grupami o charakterze transgranicznym poprzez stworzenie kolegialnych nadzorców i ustanowienie jednolitej europejskiej księgi zasad mającej zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych na jednolitym rynku. Rada Europejska podkreśla – uznając potencjalne lub warunkowe zobowiązania, które mogą dotyczyć państw członkowskich – że decyzje podejmowane przez europejskie organy nadzoru nie powinny w żaden sposób kolidować z odpowiedzialnością budżetową państw członkowskich. Zgodnie z powyższym i w uzupełnieniu konkluzji Rady z dnia 9 czerwca 2009 r. Rada Europejska zgadza się, że europejski system organów nadzoru finansowego powinien mieć uprawnienia do ustalania, w sposób wiążący i proporcjonalny, czy nadzorcy spełniają odpowiednie wymogi zdefiniowane w jednolitej księdze zasad i odpowiednim prawodawstwie wspólnotowym, jak również do podejmowania decyzji w przypadku braku zgody pomiędzy organami nadzoru w państwie rodzimym i państwie przyjmującym, w tym braku zgody w kolegiach nadzorców. Europejskie organy nadzoru powinny mieć także możliwość nadzorowania agencji ratingowych. Rada Europejska podkreśla ponadto, jak duże znaczenie ma zadbanie o to, by nowe ramy były wsparciem dla zdrowych i konkurencyjnych europejskich rynków finansowych.

21. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji, by najpóźniej z początkiem jesieni 2009 roku przedstawić wnioski legislacyjne dotyczące utworzenia nowego systemu nadzoru w UE, który nie będzie naruszał równowagi kompetencji i odpowiedzialności finansowej oraz będzie w pełni uwzględniał konkluzje Rady z dnia 9 czerwca 2009 r. Wnioski te należy przyjąć szybko, tak by nowy system zaczął w pełni

obowiązywać w 2010 roku. Na posiedzeniu w październiku 2009 roku Rada Europejska oceni postępy prac, a w razie potrzeby przedstawi dalsze wskazówki.

22. Równie ważne jest, by dalej postępowały prace nad wszechstronnym systemem transgranicznym, który pozwoli zapobiegać kryzysom finansowym i skutecznie z nimi walczyć. Rada Europejska zachęca Komisję do przedstawienia konkretnych propozycji dotyczących tego, w jaki sposób europejski system organów nadzoru finansowego mógłby odgrywać znaczącą rolę w koordynowaniu pracy organów nadzoru w sytuacjach kryzysowych, a jednocześnie w pełni respektować odpowiedzialność organów krajowych za zachowanie stabilności finansowej i zarządzanie kryzysowe w odniesieniu do potencjalnych konsekwencji budżetowych oraz w pełni respektować odpowiedzialność banków centralnych, zwłaszcza za zapewnianie awaryjnego wsparcia płynnościowego.

23. Unia Europejska będzie nadal odgrywać czołową rolę w świecie, zwłaszcza na forum grupy G-20. Apeluje do swoich międzynarodowych partnerów o pełną realizację zobowiązań podjętych w Waszyngtonie i Londynie, zwłaszcza jeżeli chodzi o dostarczenie dodatkowych zasobów międzynarodowym instytucjom finansowym i szybszą reformę ram finansowych i regulacyjnych. Rada Europejska zwraca się do Rady i Komisji, by zadbały o gruntowne przygotowanie skoordynowanego stanowiska UE przed szczytem grupy G-20, który odbędzie się w dniach 24–25 września 2009 r. Apeluje także do prezydencji i Komisji, by w kontaktach z partnerami międzynarodowymi, również na najwyższym szczeblu, systematycznie podejmowały temat globalnej regulacji i globalnego nadzoru.

24. W odniesieniu do zasobów Międzynarodowego Funduszu Walutowego państwa członkowskie już wyraziły gotowość udzielenia szybkiego czasowego wsparcia o łącznej wartości 75 mld euro. Zasadniczo państwa członkowskie są gotowe, by w kontekście sprawiedliwego podziału obciążeń na świecie wnieść swój wkład w odpowiedzi na dalsze potrzeby finansowe – w miarę jak będą się one pojawiać w średniej perspektywie – stosownie do wielkości swoich gospodarek odzwierciedlonej w wysokości ich udziałów, za pośrednictwem nowych porozumień pożyczkowych, z poszanowaniem nieodzownego związku między wnoszonym wkładem a reprezentacją. Aby zapewnić wszystkim sprawiedliwe i zrównoważone ożywienie gospodarcze, UE potwierdza swoje zobowiązanie, by wspierać państwa rozwijające się w realizacji milenijnych celów rozwoju oraz by osiągnąć przyjęte przez siebie odnośne cele pod względem oficjalnej pomocy rozwojowej.

Zwiększenie wysiłków na rzecz zatrudnienia

25. Jednym z najważniejszych priorytetów pozostaje walka z bezrobociem. Choć działania w tej dziedzinie leżą przede wszystkim w gestii państw członkowskich, Unii Europejskiej przypada ważna rola polegająca na wypracowywaniu i ulepszaniu wspólnych ram gwarantujących, że podejmowane działania będą skoordynowane, solidarne i zgodne z zasadami jednolitego rynku. Podejmując te starania, musimy zapewnić i dodatkowo umocnić ochronę socjalną, spójność społeczną oraz prawa pracowników.

26. Podczas nieformalnego praskiego szczytu w sprawie zatrudnienia omówiono konkretne działania, które mają pomóc złagodzić zatrudnieniowe i społeczne skutki kryzysu. Podczas dyskusji wskazano trzy priorytetowe dziedziny, którym należy poświęcić szczególną uwagę zarówno w naprawczych planach państw członkowskich,

jak i w inicjatywach na szczeblu europejskim: (i) podtrzymywanie zatrudnienia, tworzenie nowych miejsc pracy i promowanie mobilności; (ii) podnoszenie umiejętności i dostosowywanie ich do potrzeb rynku pracy; (iii) zwiększanie dostępu do zatrudnienia.

27. W obecnej sytuacji model elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (flexicurity) jest ważnym środkiem modernizacji rynków pracy i wspierania ich zdolności przystosowawczych. Priorytetem powinno być przygotowanie rynków pracy do przyszłego ożywienia: tworzenie warunków sprzyjających przedsiębiorczości i powstawaniu nowych miejsc pracy, inwestowanie w wykwalifikowanych, elastycznych i zmotywowanych pracowników oraz kształtowanie w Europie gospodarki konkurencyjnej, opartej na wiedzy, sprzyjającej integracji, innowacyjnej i ekowydajnej. Rolę automatycznych stabilizatorów gospodarki i skutecznych mechanizmów, które służą łagodzeniu społecznych skutków pogorszonej koniunktury i pomagają powrócić na rynek pracy, odgrywają systemy zabezpieczenia społecznego i strategie włączenia społecznego. Szczególną uwagę należy zwracać także na grupy najbardziej zagrożone i na nowe niebezpieczeństwa wykluczenia społecznego.

III. Zmiana klimatu i zrównoważony rozwój

28. Nadszedł czas na to, by społeczność międzynarodowa podjęła niezbędne zobowiązania pozwalające ograniczyć globalne ocieplenie do wartości poniżej 2 stopni C. Spójna reakcja na wyzwania wynikające zarówno ze zmiany klimatu, jak i z kryzysu gospodarczego i finansowego zapewni nowe perspektywy i możliwości przejścia ku bezpiecznej i zrównoważonej gospodarce niskoemisyjnej zdolnej generować wzrost oraz tworzyć nowe miejsca pracy.

29. Unia Europejska jeszcze raz apeluje do wszystkich stron o współpracę w dążeniu do ambitnego i wszechstronnego porozumienia na konferencji w Kopenhadze i o przyspieszenie służących temu negocjacji. Podkreśla, że ważną rolę w stymulowaniu dyskusji odgrywają międzynarodowe spotkania na wysokim szczeblu, i oczekuje, że zbliżające się forum największych gospodarek świata oraz posiedzenia grupy G-8 pozytywnie wpłyną na ten światowy proces realizowany na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu. Aby proces ten nasilić, UE zintensyfikowała dwustronny dialog w sprawie zmiany klimatu z najważniejszymi partnerami międzynarodowymi, m.in. na niedawnych posiedzeniach na szczycie z udziałem Chin, Japonii, Kanady, Republiki Korei, Rosji i USA.

30. Unia Europejska jest gotowa odegrać we wspomnianym procesie czołową rolę. Sama podjęła ambitne i prawnie wiążące zobowiązanie, by do 2020 roku ograniczyć emisję gazów cieplarnianych o 20% w porównaniu z rokiem 1990. Jest skłonna – zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z grudnia 2008 roku – zobowiązać się nawet do 30-procentowej redukcji, o ile inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnych ograniczeń, a kraje rozwijające się przyczynią się do redukcji stosownie do swojej odpowiedzialności i swoich zdolności. Starania, których do 2020 roku Unia oczekuje od krajów rozwiniętych i rozwijających się, zwłaszcza najbardziej zaawansowanych, przedstawiono w konkluzjach Rady z marca 2009 roku.

31. Rada Europejska zatwierdza konkluzje Rady z dnia 9 czerwca 2009 r. Wszystkie kraje, poza najsłabiej rozwiniętymi, powinny uczestniczyć w finansowaniu przeciw-

działania zmianie klimatu w krajach rozwijających się, biorąc za podstawę powszechny, kompleksowy i konkretny system ustalania wpłat. Jak wynika z dotychczasowych prac przygotowawczych przeprowadzonych na forum Rady, głównymi zasadami tego uczestnictwa powinny być zdolność do wnoszenia płatności i odpowiedzialność za emisje. Unia Europejska zdaje sobie sprawę, jak wiele potrzeba wysiłku, i choć za najważniejsze uznaje finansowanie prywatne, wniesie stosowny wkład w międzynarodowe wsparcie publiczne przeznaczone na działania pomagające łagodzić zmianę klimatu i przystosowywać się do niej, zwłaszcza w krajach najsłabiej rozwiniętych. Mechanizmy finansowe powinny w jak największym stopniu opierać się na już istniejących, a w razie potrzeby zreformowanych instrumentach i instytucjach. Należy zadbać, by mechanizmy te były wydajne, skuteczne i sprawiedliwe. Oznacza to między innymi, że kraje rozwijające się muszą wprowadzić wszechstronne niskoemisyjne strategie rozwojowe oraz utworzyć kompleksowy system pozwalający mierzyć, raportować i weryfikować działania łagodzące zmianę klimatu.

32. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zamiar kraju obejmującego prezydencję, by w ścisłej współpracy z Komisją przygotować program prac, który zagwarantuje, że wystarczy czasu na wewnętrzną koordynację w UE i podjęcie decyzji przed ważnymi posiedzeniami międzynarodowymi poprzedzającymi grudniową konferencję w Kopenhadze. Zwraca się do Komisji, by jak najszybciej przedłożyła stosowne propozycje, w tym propozycje w sprawie finansowania, i deklaruje, że jest gotowa na swoim październikowym posiedzeniu – zależnie od stanu negocjacji międzynarodowych – podjąć stosowne decyzje co do wszelkich aspektów finansowania.

33. Jednym z zasadniczych celów Unii Europejskiej pozostaje zrównoważony rozwój, na który składają się aspekty gospodarcze, społeczne i środowiskowe. Rada Europejska zwraca się do Rady, by przeanalizowała sprawozdanie Komisji z wdrażania strategii zrównoważonego rozwoju, i tym samym pomogła w jak najszybszym ustaleniu, którym działaniom należy nadać priorytet.

34. Rada Europejska apeluje o niezwłocznie przyspieszenie prac w związku z komunikatem Komisji dotyczącym regionu Morza Bałtyckiego, tak by na posiedzeniu w październiku 2009 roku można było przyjąć strategię na rzecz tego regionu. Przy tej okazji z zadowoleniem przyjmuje plan działań w zakresie połączeń międzysystemowych na rynku energii państw bałtyckich, który znacznie przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego Unii. Zwraca się do Komisji także o to, by przed końcem 2010 roku przedstawiła strategię UE na rzecz regionu Dunaju.

35. Jednym z priorytetów Unii Europejskiej pozostaje bezpieczeństwo dostaw energii. Rada Europejska z troską odnotowuje możliwość pojawienia się problemów z dostawami gazu z Rosji przez Ukrainę. Rada Europejska jest przekonana, że wszystkie strony będą przestrzegać swoich zobowiązań, tak aby przerwy w dostawach gazu do UE i jej państw członkowskich się nie powtórzyły. Rada i Komisja będą nadal uważnie obserwować i oceniać sytuację i w razie potrzeby składać sprawozdania Radzie Europejskiej. W związku z tym bardzo ważne jest, by UE w kontaktach z partnerami nadal mówiła jednym głosem, korzystając z rezultatów uzyskanych na konferencjach w sprawie energii, które odbyły się w Budapeszcie, Sofii i Pradze. Mając na uwadze powyższe, Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje porozumienie Rady dotyczące zmienionej dyrektywy w sprawie rezerw ropy i oczekuje na szybkie przedstawienie przez Ko-

misję dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu, tak by jak najszybciej można było osiągnąć porozumienie. Na swoim październikowym posiedzeniu Rada Europejska zapozna się z postępami prac w zakresie infrastruktury energetycznej, połączeń międzysystemowych i mechanizmów kryzysowych – zgodnie z wytycznymi, które uzgodniła w marcu br.

IV. Nielegalna imigracja

36. Niedawne wydarzenia na Cyprze, w Grecji, na Malcie i we Włoszech przypominają, że należy pilnie wzmocnić starania, by skutecznie powstrzymywać i zwalczać nielegalną imigrację na południowych granicach morskich UE, a tym samym zapobiec w przyszłości wielu ludzkim tragediom. Potrzeba zdecydowanej europejskiej reakcji, której podstawą będzie stanowczość, solidarność i wspólna odpowiedzialność – zgodnie z Europejskim paktem o imigracji i azylu oraz globalnym podejściem do kwestii migracji. Ich wprowadzanie w życie należy przyspieszyć, zwłaszcza jeżeli chodzi o współpracę z krajami pochodzenia i tranzytu. Należy także kontynuować wszystkie działania prowadzone w zachodniej części regionu śródziemnomorskiego oraz na granicach wschodnich i południowo-wschodnich.

37. Z uwagi na obecną poważną sytuację humanitarną należy szybko przyjąć i realizować konkretne środki. Rada Europejska apeluje o koordynowanie dobrowolnych działań na rzecz wewnętrznego przemieszczania osób korzystających z ochrony międzynarodowej znajdujących się w państwach członkowskich narażonych na szczególną i nieproporcjonalną presję oraz osób szczególnie zagrożonych. Pozytywnie ocenia zamiar Komisji, by podjąć w tym celu stosowne inicjatywy, rozpoczynając od projektu pilotażowego dotyczącego Malty. Wzywa Radę i Parlament Europejski, by wypracowały porozumienie pozwalające szybko utworzyć Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu. Rada Europejska podkreśla także, że należy wzmocnić operacje kontroli granic koordynowane przez Frontex, ustalić jasne zasady interwencyjne dla wspólnych patroli i zasady przekazywania uratowanych osób na ląd, a także częściej korzystać ze wspólnych lotów powrotowych. W związku z tym apeluje o zdecydowane działania służące skutecznej walce z przestępczością zorganizowaną i siatkami przestępczymi zajmującymi się handlem ludźmi.

38. Rada Europejska podkreśla, że należy znacznie zacieśnić współpracę z głównymi krajami pochodzenia i tranzytu. Zwraca się do Komisji, by przeanalizowała konkretną współpracę z krajami trzecimi zgodnie z wcześniejszymi mandatami przyjętymi przez Radę. W ramach ogólnych polityk zewnętrznych UE należy zwiększyć skuteczność umów UE o readmisji. Priorytetem jest zakończenie negocjacji w sprawie wspólnotowych umów o readmisji z kluczowymi krajami pochodzenia i tranzytu – takimi jak Libia i Turcja; do momentu zakończenia tych negocjacji należy odpowiednio wdrażać już obowiązujące umowy dwustronne.

39. Rada Europejska wzywa Radę do pełnego uwzględnienia powyższych kwestii podczas przygotowywania nowego wieloletniego programu ramowego w obszarze wolności, sprawiedliwości i bezpieczeństwa. Rada Europejska wzywa Komisję do przedstawienia na następnym posiedzeniu Rady Europejskiej dalszych wniosków opracowanych na podstawie reakcji na wspomniane problemy.

V. Stosunki zewnętrzne

40. Rada Europejska przyjęła oświadczenia w sprawie Pakistanu i Afganistanu (załącznik 5), Birmy/Związku Myanmar (załącznik 6), KRLD (załącznik 7) i Iranu (załącznik 8).

41. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zainicjowanie partnerstwa wschodniego. Ponownie wyraża przekonanie, że dalsza realizacja tej inicjatywy – zarówno w wymiarze dwustronnym, jak i wielostronnym – jest ważna i korzystna dla UE i dla partnerów wschodnich, ponieważ pomoże przynieść dobrobyt i stabilność obywatelom wszystkich zaangażowanych krajów. Apeluje do Komisji i państw, które obejmą prezydencję, by kontynuowały prace zgodnie ze wspólną deklaracją ze szczytu praskiego z dnia 7 maja 2009 r.

42. Jednym z najważniejszych priorytetów UE w 2009 roku pozostaje proces pokojowy na Bliskim Wschodzie. Rada Europejska zatwierdza konkluzje przyjęte na posiedzeniu Rady w dniu 15 czerwca.

43. Rada Europejska potwierdza strategiczne znaczenie stosunków transatlantycznych, jak zostało to podkreślone podczas nieformalnego szczytu UE-USA w Pradze w dniu 5 kwietnia 2009 r. Z zadowoleniem przyjmuje wspólne oświadczenie z dnia 15 czerwca 2009 r. w sprawie zamknięcia więzienia w zatoce Guantamo; stwierdza jednocześnie, że oświadczenie to nadaje dodatkowy silny impuls współpracy w zwalczaniu terroryzmu, opartej na wspólnych wartościach, prawie międzynarodowym, poszanowaniu praw człowieka i praworządności. Ponadto Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje fakt, że USA zaproponowały zacieśnianie współpracy między UE a USA w kwestiach energii. Oczekuje także pogłębienia współpracy z USA w przeciwdziałaniu zmianie klimatu, kwestiach regionalnych, sprawach gospodarczych i rozwoju.

Załącznik 1

Decyzja szefów państw i rządów 27 państw członkowskich UE zebranych na posiedzeniu Rady Europejskiej w sprawie obaw narodu irlandzkiego co do Traktatu z Lizbony

Szefowie państw i rządów 27 państw członkowskich Unii Europejskiej, których rządy są sygnatariuszami Traktatu z Lizbony, uwzględniając wyniki irlandzkiego referendum z dnia 12 czerwca 2008 r. w sprawie Traktatu z Lizbony oraz obawy narodu irlandzkiego wskazane przez premiera tego kraju, pragnąc rozwiązać te obawy, w zgodzie z tym Traktatem, uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z posiedzenia w dniach 11–12 grudnia 2008 r., uzgodnili następującą decyzję:

SEKCJA A

PRAWO DO ŻYCIA, RODZINA I EDUKACJA

Żadne z postanowień Traktatu z Lizbony nadających status prawny Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej ani żadne z postanowień tego Traktatu dotyczących obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w żaden sposób nie narusza zakresu ani możliwości zastosowania przepisów konstytucji Irlandii chroniących prawo do ży-

cia (art. 40 ust. 3 pkt 1, art. 40 ust. 3 pkt 2 i art. 40 ust. 3 pkt 3), rodzinę (art. 41) i prawa edukacyjne (art. 42, art. 44 ust. 2 pkt 4 i art. 44 ust. 2 pkt 5).

SEKCJA B

PODATKI

Żadne z postanowień Traktatu z Lizbony w żaden sposób nie zmienia – w odniesieniu do żadnego państwa członkowskiego – zakresu kompetencji Unii Europejskiej w dziedzinie opodatkowania ani sposobu wykonywania przez nią tych kompetencji.

SEKCJA C

BEZPIECZEŃSTWO I OBRONA

W swoich działaniach na arenie międzynarodowej Unia kieruje się zasadami demokracji, państwa prawa, powszechności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności, poszanowania godności ludzkiej, równości i solidarności oraz respektuje zasady Karty Narodów Zjednoczonych i prawa międzynarodowego. Unijna wspólna polityka bezpieczeństwa i obrony jest integralną częścią wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa i zapewnia Unii zdolność operacyjną umożliwiającą podejmowanie misji poza swoim terytorium w celu utrzymywania pokoju, zapobiegania konfliktom i wzmacniania międzynarodowego bezpieczeństwa zgodnie z zasadami Karty Narodów Zjednoczonych.

Nie uchybia ona polityce bezpieczeństwa i obrony żadnego z państw członkowskich, w tym Irlandii, ani zobowiązaniom żadnego z państw członkowskich. Traktat z Lizbony nie wpływa na tradycyjną irlandzką politykę neutralności wojskowej ani jej nie uchybia. To od państw członkowskich – w tym Irlandii, działającej w duchu solidarności i bez naruszania swojej tradycyjnej polityki neutralności wojskowej – zależeć będzie, jak określa charakter pomocy lub wsparcia dla państwa członkowskiego, będącego przedmiotem ataku terrorystycznego lub ofiarą agresji zbrojnej na swoim terytorium. Wszelkie decyzje o zorganizowaniu wspólnej obrony będą wymagać jednomyślnej decyzji Rady Europejskiej. To państwa członkowskie, w tym Irlandia, podejmą decyzję – zgodnie z postanowieniami Traktatu z Lizbony i z odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi – czy stworzyć wspólną obronę. Żaden zapis niniejszej sekcji nie wpływa na stanowisko ani politykę żadnego innego państwa członkowskiego w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony ani takiemu stanowisku i takiej polityce nie uchybia. To każde państwo członkowskie podejmie decyzję – zgodnie z postanowieniami Traktatu z Lizbony i z krajowymi wymogami prawnymi – czy uczestniczyć w stałej współpracy strukturalnej lub w pracach Europejskiej Agencji Obrony. Traktat z Lizbony nie przewiduje utworzenia armii europejskiej ani poboru do jakiegokolwiek formacji wojskowej. Nie wpływa on na prawo Irlandii ani żadnego innego państwa członkowskiego do określenia charakteru i zakresu swoich wydatków na obronę i bezpieczeństwo oraz do określenia charakteru swoich zdolności obronnych. To Irlandia i każde inne państwo członkowskie podejmą decyzję – zgodnie z krajowymi wymogami prawnymi – czy uczestniczyć w określonej operacji wojskowej.

SEKCJA D

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Niniejsza decyzja staje się skuteczna w tym samym dniu co Traktat z Lizbony.

Załącznik 2

Uroczysta deklaracja dotycząca praw pracowniczych, polityki społecznej i innych kwestii

Rada Europejska potwierdza, że Unia przywiązuje wielką wagę do:

- postępu społecznego i ochrony praw pracowniczych;
- usług publicznych;
- odpowiedzialności państw członkowskich za świadczenie usług edukacyjnych i zdrowotnych;
- zasadniczej roli i szerokiego zakresu dyskrejonalnych uprawnień organów krajowych, regionalnych i lokalnych w świadczeniu, zlecaniu i organizowaniu usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym.

Podkreśla tym samym znaczenie poszanowania ogółu ram i postanowień traktatów UE. By to podkreślić, przypomina, że traktaty, zmienione Traktatem z Lizbony:

- ustanawiają rynek wewnętrzny i mają na celu działanie na rzecz trwałego rozwoju Europy, którego podstawą jest zrównoważony wzrost gospodarczy oraz stabilność cen, społeczna gospodarka rynkowa o wysokiej konkurencyjności zmierzająca do pełnego zatrudnienia i postępu społecznego oraz wysoki poziom ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego;
- dają wyraz wartościom Unii;
- uznają prawa, wolności i zasady określone w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej zgodnie z art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej;
- mają na celu zwalczanie wykluczenia społecznego i dyskryminacji oraz wspieranie sprawiedliwości i ochrony socjalnej, równości kobiet i mężczyzn, solidarności między pokoleniami i ochrony praw dziecka;
- zobowiązują Unię, przy określaniu i realizacji jej polityki i działań, do brania pod uwagę wymogów związanych ze wspieraniem wysokiego poziomu zatrudnienia, zapewnianiem odpowiedniej ochrony socjalnej, zwalczaniem wykluczenia społecznego, a także z wysokim poziomem kształcenia, szkolenia oraz ochrony zdrowia ludzkiego;
- wskazują – jako jedną ze wspólnych wartości Unii – zasadniczą rolę i szeroki zakres uprawnień dyskrejonalnych organów krajowych, regionalnych i lokalnych w świadczeniu, zlecaniu i organizowaniu usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, w sposób możliwie najbardziej odpowiadający potrzebom odbiorców;
- nie naruszają w żaden sposób kompetencji państw członkowskich w zakresie świadczenia, zlecania i organizowania usług niemających charakteru gospodarczego świadczonych w interesie ogólnym;
- przewidują, że Rada, działając w zakresie wspólnej polityki handlowej, musi stanowić jednomyślnie przy negocjowaniu i zawieraniu umów międzynarodowych w dziedzinie handlu usługami społecznymi oraz w zakresie edukacji i zdrowia, jeżeli umowy te mogłyby w znacznym stopniu zakłócać działanie krajowego systemu tych usług i wywierać negatywny wpływ na odpowiedzialność państw członkowskich za ich zapewnienie; oraz
- przewidują, że Unia uznaje i wspiera rolę partnerów społecznych na poziomie Unii Europejskiej i ułatwia dialog między nimi, uwzględniając różnorodność systemów krajowych i szanując autonomię partnerów społecznych.

Załącznik 3

Deklaracja Irlandii

Irlandia potwierdza swe przywiązanie do celów i zasad wyrażonych w Karcie Narodów Zjednoczonych, która nadrzędną odpowiedzialność za utrzymanie międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa powierza Radzie Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych. Irlandia przypomina o swoim poparciu dla wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej – jak zostało to niejednokrotnie potwierdzone przez naród irlandzki w referendum. Irlandia potwierdza, że jej uczestnictwo we wspólnej polityce zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej nie uchybia jej tradycyjnej polityce neutralności wojskowej. Traktat o Unii Europejskiej wyraźnie stwierdza, że unijna polityka bezpieczeństwa i obrony nie może uchybiać specyficznemu charakterowi polityki bezpieczeństwa i obrony niektórych państw członkowskich. Zgodnie ze swoją tradycyjną polityką neutralności wojskowej Irlandia nie podlega żadnemu wzajemnemu zobowiązaniu o charakterze obronnym. Traktat o Unii Europejskiej stwierdza, że jakakolwiek decyzja Unii o stworzeniu wspólnej obrony musiałaby zostać podjęta przez państwa członkowskie jednomyślnie i przyjęta zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi. Konstytucja Irlandii wymaga przeprowadzenia referendum w sprawie przyjęcia jakiegokolwiek decyzji o takim charakterze, która miałaby zastosowanie do Irlandii, i wymóg ten nie ulegnie zmianie, jeżeli Irlandia ratyfikuje Traktat z Lizbony. Irlandia ponownie wyraża swoje przywiązanie do idei pokoju i przyjaznej współpracy między narodami oraz swoją wiarę w zasadę pokojowego rozwiązywania sporów międzynarodowych.

Potwierdza swoje głębokie zaangażowanie na rzecz zapobiegania konfliktom, rozwiązywania ich i utrzymywania pokoju oraz przypomina osiągnięcia swojego personelu wojskowego i cywilnego w tym zakresie.

Powtarza, że uczestnictwo kontyngentów irlandzkich sił obronnych w operacjach zagranicznych, w tym prowadzonych w ramach europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony, wymaga:

- a) autoryzowania operacji przez Radę Bezpieczeństwa lub Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych,
- b) zgody rządu Irlandii oraz
- c) zatwierdzenia przez parlament Irlandii – Dáil Éireann – zgodnie z prawem Irlandii.

Irlandia zwraca uwagę, że nic nie zobowiązuje jej do uczestnictwa w stałej współpracy strukturalnej przewidzianej w Traktacie o Unii Europejskiej. Wszelkie decyzje umożliwiające Irlandii takie uczestnictwo będą musiały zostać zatwierdzone przez Dáil Éireann zgodnie z prawem irlandzkim. Irlandia zwraca także uwagę, że nic nie zobowiązuje jej do uczestnictwa w pracach Europejskiej Agencji Obrony ani w poszczególnych projektach lub programach realizowanych pod jej auspicjami. Wszelkie decyzje o udziale w takich projektach lub programach będą musiały zostać podjęte zgodnie z krajową procedurą decyzyjną i zatwierdzone przez Dáil Éireann zgodnie z prawem irlandzkim. Irlandia oświadcza, że będzie uczestniczyć wyłącznie w tych projektach i programach, które przyczyniają się do zwiększenia zdolności koniecznych do uczestnictwa w prowadzonych z ramienia ONZ misjach utrzymania po-

koju, zapobiegania konfliktom i wzmacniania międzynarodowego bezpieczeństwa, zgodnie z zasadami Karty Narodów Zjednoczonych.

Stanu przedstawionego w niniejszej deklaracji nie zmieniliby wejście w życie Traktatu z Lizbony.

Jeżeli Irlandia ratyfikuje Traktat z Lizbony, niniejsza deklaracja zostanie dołączona do irlandzkiego dokumentu ratyfikacyjnego.

Załącznik 4

Środki przejściowe, które należy zastosować w odniesieniu do składu Parlamentu Europejskiego i liczby posłów

- a) Do 736 miejsc zajętych w wyniku czerwcowych wyborów do Parlamentu Europejskiego dodanych zostanie 18 następujących miejsc:
- Bułgaria 1
 - Niderlandy 1
 - Hiszpania 4
 - Austria 2
 - Francja 2
 - Polska 1
 - Włochy 1
 - Słowenia 1
 - Łotwa 1
 - Szwecja 2
 - Malta 1
 - Zjednoczone Królestwo 1
- b) Aby wypełnić dodatkowe miejsca, zainteresowane państwa członkowskie wskażą zgodnie z prawem krajowym stosowne osoby: albo spośród osób wybranych w powszechnych wyborach bezpośrednich – w szczególności w wyborach uzupełniających lub na podstawie wyników wyborów europejskich z czerwca 2009 roku – albo zwracając się do danego parlamentu krajowego o wyznaczenie właściwej liczby posłów spośród jego członków¹.

Załącznik 5

Oświadczenie w sprawie Pakistanu i Afganistanu

Unia Europejska przywiązuje dużą wagę do stabilności i bezpieczeństwa w Afganistanie i Pakistanie oraz w całym regionie. Zarówno przed Afganistanem, jak i Pakista-

¹ W takim przypadku zastosowanie ma zakaz jednoczesnego sprawowania kilku urzędów przewidziany w Akcie dotyczącym wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich.

nem stoją złożone wyzwania wymagające pilnych działań. UE potwierdza istnienie więzi łączących ją z każdym z tych państw z osobna, jednocześnie zwraca uwagę, że niektóre ze wspomnianych wyzwań blisko się ze sobą łączą i mogą być rozwiązywane jedynie przy współpracy wszystkich stron, w których interesie leży stabilność, bezpieczeństwo i rozwój regionu. UE z zadowoleniem przyjmuje i niezmiennie popiera pogłębiający się dialog między rządami Afganistanu i Pakistanu oraz zachęca do kontynuacji niedawnych prób poprawy ich wzajemnych stosunków.

Pakistan

Unia Europejska z zadowoleniem przyjmuje pozytywny wynik niedawnego szczytu UE–Pakistan, stanowiącego krok ku nawiązaniu dialogu strategicznego. Obie strony są zdecydowane realizować podstawowy cel, jakim jest walka z terroryzmem i radykalizacją postaw. UE docenia znaczny postęp, jakiego Pakistan dokonał na drodze ku demokratycznym rządóm cywilnym, oraz będzie nadal wspierać rozwój instytucjonalny służący wzmocnieniu demokratycznych struktur Pakistanu. Komisja Europejska zobowiązała się dostarczyć 72 mln euro w ramach pomocy humanitarnej oraz przeznaczyć dalszych 50 mln euro na wspieranie naprawy i odbudowy kraju, zwiększając tym samym całkowitą pomoc dla osób wysiedlonych w Pakistanie do ponad 120 mln euro. UE i rząd Pakistanu skoncentrują się obecnie na działaniach wynikających z rozmów na szczycie. Rada Europejska podkreśla w tym kontekście, jak ważny dla dalszych postępów Pakistanu jest zrównoważony rozwój gospodarczy oraz nasilenie stosunków handlowych między UE a Pakistanem, możliwe do osiągnięcia między innymi dzięki ewentualnemu zawarciu w dłuższej perspektywie umowy o wolnym handlu. Z myślą o postępie prac UE zintensyfikuje dialog handlowy z Pakistanem. Będzie też podtrzymywać poparcie dla starań o liberalizację handlu w Azji Południowej oraz będzie zachęcać Pakistan do ułatwiania handlu wewnątrzregionalnego, zwłaszcza z Indiami i Afganistanem. UE z zadowoleniem przyjmuje determinację Pakistanu, by wzmocnić walkę z terroryzmem, docenia także poświęcenie ludności Pakistanu i sił zbrojnych tego państwa widoczne zwłaszcza w operacjach trwających w Północno-Zachodniej Prowincji Pogranicznej. Unia Europejska jest przekonana, że powodzenie tych działań zdecydowanie umocni pozycję demokratycznie wybranego rządu w realizacji jego celów politycznych i rozwojowych. UE podkreśla, jak ważna jest natychmiastowa reakcja humanitarna na kryzys w regionie Swat, i wyraża gotowość do dalszej pomocy, tak by uchodźcy mogli powrócić do swoich domów. UE będzie wspierać rząd Pakistanu w realizacji całościowego planu naprawy i odbudowy tego regionu.

Afganistan

UE potwierdza, że jest stale gotowa wspierać Afganistan na drodze ku bezpieczeństwu, stabilności i dobrobytowi, a jednocześnie podkreśla, że odpowiedzialność za rozwój kraju spoczywa przede wszystkim na władzach afgańskich. Zdając sobie sprawę z trudnych warunków, w jakich odbywać się będą pierwsze wybory prezydenckie i wybory do rad prowincji w Afganistanie przeprowadzane samodzielnie przez Afgańczyków, UE podkreśla, jak ważne jest, aby były one wiarygodne, powszechne i bezpieczne oraz

zgodne z międzynarodowymi standardami, ponieważ zwiększyłyby to poparcie ludności Afganistanu dla instytucji tego kraju. Szczególnie ważne jest, by państwo sprawowało władzę w sposób bezstronny i nieposzlakowany, tak by krzywdząco nie umniejszać szans żadnego z kandydatów. Od legitymizacji politycznej w zasadniczym stopniu zależy dalszy postęp w Afganistanie. Politycy afgańscy mają do odegrania ważną rolę polegającą na zwróceniu się do wyborców i zachęceniu ich do skorzystania z prawa do wybrania swoich przywódców dzięki udziałowi w sierpniowych wyborach. UE apeluje także do kandydatów o skorzystanie z okresu kampanii i przedstawienie programów politycznych, które dostarczą obywatelom stosownych informacji i zachęcą ich do udziału w wyborach. UE jest gotowa w ramach międzynarodowych działań wspierać wybory w Afganistanie, i wyśle do tego kraju grupę międzynarodowych obserwatorów. UE jest nadal zdecydowana promować praworządność i dobre sprawowanie władzy w Afganistanie, i apeluje do rządu tego kraju, by za najwyższy priorytet uznał wypracowanie znacznych postępów w tej dziedzinie, zwłaszcza na szczeblu regionalnym. Istotą zaangażowania UE w Afganistanie pozostaje tworzenie krajowych zdolności i przekazywanie Afgańczykom odpowiedzialności, zarówno w sektorze policyjnym, jak i w sektorach cywilnych. Kluczowym elementem aktywnego zaangażowania UE w Afganistanie jest w tym kontekście misja policyjna Unii Europejskiej w tym kraju (EUPOL AFGANISTAN); obecny mandat tej misji obejmuje rozmieszczenie do 400 członków personelu międzynarodowego, którzy będą się zajmowali monitorowaniem, pomocą, doradztwem i szkoleniami w sektorze policyjnym i w szerszej dziedzinie praworządności. Rada Europejska podkreśla, jak ważna jest perspektywa rozmieszczenia w Afganistanie europejskich sił żandarmerii w ramach misji szkoleniowej NATO, co będzie uzupełniającą inicjatywą w budowaniu zdolności policyjnych. Nawiązując do zobowiązań przyjętych w marcu, UE przeanalizuje możliwość podjęcia strategicznych i praktycznych działań, aby zwiększyć zdolność Afganistanu do ustanowienia praworządności i udzielić wsparcia rządowi tego kraju na rzecz poprawy przestrzegania praw człowieka i lepszego sprawowania władzy. UE podkreśla, że porozumienie dla Afganistanu i krajowa strategia rozwoju nadal stanowią istotną podstawę politycznego, społecznego i gospodarczego rozwoju Afganistanu, a misja wspierająca Organizacji Narodów Zjednoczonych w Afganistanie (UNAMA) pełni rolę koordynatora wysiłków społeczności międzynarodowej. W związku z tym UE, jako jeden z najważniejszych partnerów odbudowy i rozwoju, zamierza za pomocą działań Wspólnoty Europejskiej i państw członkowskich zwiększyć i ugruntować swoje zaangażowanie na rzecz Afganistanu.

Załącznik 6

Oświadczenie dotyczące Birmy/Związku Myanmar

Rada Europejska wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia Aung San Suu Kyi, niestrudzonej obrończyni powszechnych wartości: wolności i demokracji. Jeżeli nie dojdzie do uwolnienia Aung San Suu Kyi oraz wszystkich pozostałych więźniów politycznych, jeszcze bardziej podważona zostanie wiarygodność wyborów przewidzianych na rok 2010. UE podejmie w odpowiedzi dodatkowe ukie-

runkowane środki. Wzywamy Birnę/Związek Myanmar do zainicjowania rzeczywistych przemian prowadzących ku demokracji, która przyniesie jej narodowi pokój i dobrobyt. W związku z powyższym Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wyrażone głosy z państw sąsiednich domagające się wolnego, sprawiedliwego i obejmującego wszystkie strony procesu przemian politycznych. Ponadto UE ponownie wyraża zdecydowane poparcie dla misji dobrych usług ONZ i dla osobistego zaangażowania sekretarza generalnego Ban Ki Moona; opowiada się także za jego jak najszerszą wizytą w Birnie/Związku Myanmar.

Załącznik 7

Oświadczenie w sprawie Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej (KRLD)

Unia Europejska zdecydowanie potępia niedawną próbę jądrową i testy pocisków balistycznych przeprowadzone przez KRLD. Te pogwałcenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ stanowią poważne zagrożenie dla pokoju i stabilności na Półwyspie Koreańskim oraz dla bezpieczeństwa regionalnego i międzynarodowego. W związku z tym Rada Europejska z zadowoleniem odnotowuje jednomyślne przyjęcie rezolucji 1874 Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, w której zastrzega się międzynarodowe sankcje wobec przywódców KRLD. Rada Europejska zwraca się do Rady i do Komisji Europejskiej o zdecydowaną i niezwłoczną transpozycję tej rezolucji, co umocni środki przymusu skierowane przeciw przywódcom Korei Północnej i związanym z nimi podmiotom. Rada Europejska zwraca uwagę na znaczenie, jakie ma szybka i sprawna realizacja wszystkich tych środków, w tym środków mających na celu inspekcję transportów towarowych skierowanych do KRLD oraz z niej pochodzących. Rada Europejska apeluje do KRLD o powstrzymanie się od naruszania odnośnych rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, o ich wdrożenie oraz o podjęcie dialogu i współpracy, w tym o jak najszybszy powrót do rozmów sześciostronnych.

Załącznik 8

Oświadczenie w sprawie Iranu

Rada Europejska zatwierdziła konkluzje przyjęte przez Radę w dniu 15 czerwca. Podkreśliła, że wynik irańskich wyborów powinien odzwierciedlać aspiracje i preferencje Irańczyków. Rada Europejska powtórzyła, że kwestią, którą władze irańskie powinny się zająć, są wątpliwości co do przebiegu wyborów. Unia Europejska z dużym niepokojem śledzi reakcję na protesty w całym Iranie. Zdecydowanie potępia fakt, że wobec protestujących używa się przemocy, co doprowadziło do ofiar śmiertelnych. Rada Europejska zaapelowała do władz irańskich o to, by zapewniły wszystkim Irańczykom prawo do pokojowego gromadzenia się i wyrażania opinii. Władze powinny powstrzymać się od używania siły wobec pokojowych demonstracji. Rada Europejska potępiła restrykcje wobec dziennikarzy, mediów, środków łączności oraz protestu-

jących; restrykcje te stanowią kontrast wobec stosunkowo otwartego i przychylnego nastawienia panującego podczas kampanii wyborczej. Rada Europejska podkreśliła także, że ważne jest, by Iran prowadził dialog ze społecznością międzynarodową co do wszystkich niepokojących kwestii – zwłaszcza co do irańskiego programu jądrowego – w duchu wzajemnego szacunku i z pełnym poszanowaniem swoich międzynarodowych zobowiązań.

Załącznik 9

Dokumenty przedłożone Radzie Europejskiej

- Sprawozdanie na temat skuteczności systemów wsparcia finansowego, przyjęte przez Radę w dniu 9 czerwca 2009 r. (10772/09 + ADD 1).
- Sprawozdanie na temat Europejskiego planu naprawy gospodarczej, przyjęte przez Radę w dniu 9 czerwca 2009 r. (10771/09).
- Konkluzje Rady w sprawie międzynarodowego finansowania działań na rzecz klimatu, przyjęte przez Radę w dniu 9 czerwca 2009 r. (10827/09).
- Konkluzje w sprawie wzmocnienia nadzoru finansowego UE, przyjęte przez Radę w dniu 9 czerwca 2009 r. (10862/09).
- Konkluzje w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie, przyjęte przez Radę w dniu 15 czerwca 2009 r. (11046/09).
- Sprawozdanie prezydencji na temat europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (10748/09).
- Konkluzje pt. „Sumienie Europy i totalitaryzm” przyjęte przez Radę w dniu 15 czerwca 2009 r. (dok. 10710/1/09 REV 1).

Dok. 2.

Program prac prezydencji szwedzkiej w Unii Europejskiej 1 lipca–31 grudnia 2009 r.

Część I.

Podjęcie wyzwania

„Unia Europejska stoi na progu kluczowego okresu. Wspólnie musimy radzić sobie z kryzysem gospodarczym i bezrobociem, lecz także zjednoczyć świat w celu sprostania zmianom klimatycznym. Prezydencja szwedzka jest gotowa podjąć to wyzwanie”.

Premier Fredrik Reinfeldt

Współpraca europejska nieczęsto była tak ważna jak ma to miejsce obecnie. Żyjemy w czasach, w których świat wokół nas zmienia się gwałtownie i w którym do głównych wspólnych wyzwań należy podchodzić zarówno globalnie jak i regionalnie. Musimy pracować wspólnie na rzecz Europy, która bierze na siebie odpowiedzialność za gospodarkę, dobrobyt, środowisko, bezpieczeństwo oraz pokój. Współpraca wewnątrz UE musi być rozwijana w obszarach, w których przynosi to wartość dodaną.

Szwecja będzie sprawować prezydencję w Radzie Unii Europejskiej w drugiej połowie 2009 r. Wizją szwedzkiej prezydencji jest silna i skuteczna Europa, w której uwaga skupia się na wspólnej odpowiedzialności za sprostanie dzisiejszym i jutrzejszym wyzwaniom, włączając gotowość do zarządzania kryzysem.

Okres nadchodzących sześciu miesięcy będzie charakteryzować się zarówno zmianami jak i odnową. Nowo wybrany Parlament Europejski rozpocznie swą pracę i mianowana zostanie nowa Komisja. Warunki współpracy ulegną zmianie jeżeli Traktat z Lizbony wejdzie w życie. Do największych i najistotniejszych wyzwań należą gospodarka, zatrudnienie oraz klimat – zagadnienia, które dotyczą każdego obywatela UE. Poniżej przedstawione zostały główne cele prezydencji:

- UE musi wyjść z kryzysu gospodarczego z silniejszą pozycją. Świat doświadcza jednego z najbardziej poważnych kryzysów finansowych i gospodarczych we współczesnych czasach. Sytuacja ekonomiczna pozostaje bardzo trudna. Finanse publiczne stają się coraz bardziej nadwyżone, a jesienią spodziewany jest wzrost bezrobocia. Konieczna jest wspólna zdolność do podejmowania działań zarówno w obszarach finansowych i gospodarczych jak również na rynku pracy jeżeli UE ma być w stanie skutecznie stawić czoła kryzysowi. Prezydencja i Państwa Członkowskie będą dalej wspólnie pracować w celu zwalczania negatywnego wpływu kryzysu na wzrost i miejsca pracy mając na celu osiągnięcie ożywienia gospodarczego w możliwie najbliższej perspektywie.
- UE musi nadal brać odpowiedzialność za zagrożenia klimatyczne. Wielkim wyzwaniem naszych czasów jest zapobieganie zagrożeniom klimatycznym i zwalczanie zmian klimatycznych. Zmiany klimatyczne wywierają poważne skutki na społeczeństwa, jednostki i przyszłe pokolenia. UE będzie kontynuować globalne starania na

rzecz klimatu. Zadaniem prezydencji, jak również innych stron, jest praca na rzecz przyjęcia nowego porozumienia klimatycznego podczas międzynarodowych negocjacji klimatycznych prowadzonych w grudniu w Kopenhadze. Podjęcie obydwu powyższych działań wymaga ambitnego planu dla EU. Jednocześnie jednak stanowi to możliwość wzmocnienia przez UE swojej konkurencyjności, stworzenia nowych miejsc pracy oraz przyczynienia się do wyższej jakości środowiska naturalnego. Celem prezydencji jest rozwinięcie współpracy pomiędzy różnymi obszarami polityk w celu połączenia dodatniego wzrostu gospodarczego z ograniczonym obciążeniem klimatu i środowiska naturalnego. Wymaga to zaawansowanych instrumentów, zwiększenia zdolności do innowacji i odnowienia europejskiego sektora gospodarczego.

Europa napotyka na szereg innych wyzwań. UE musi kontynuować rozwój w kierunku dążenia do Europy bardziej bezpiecznej i otwartej. Prezydencja pragnie rozwijać współpracę transgraniczną w celu ochrony wartości demokratycznych i praw jednostki, a także sprostać wyzwaniom, które stoją przed Europą. W celu zwalczania międzynarodowej przestępczości konieczne są połączone wysiłki. UE musi ustanowić bardziej skuteczną politykę azylową i migracyjną. Celem prezydencji jest rozwój współpracy w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych poprzez Program Sztokholmski, który zostanie przyjęty jesienią. Kraje basenu Morza Bałtyckiego napotykają obecnie na wspólne wyzwania. Jednym z nich jest zarządzanie pilnymi, poważnymi problemami środowiska naturalnego związanymi z Morzem Bałtyckim. Kolejnym wyzwaniem jest znalezienie sposobu, w jaki możemy przekształcić region Morza Bałtyckiego w silniejszy region wzrostu i rozwoju. Prezydencja będzie rozwijać współpracę regionalną pomiędzy UE a państwami bałtyckimi będącymi obszarem pilotażowym. Dzięki stosowaniu powszechnych uregulowań nastąpi poprawa środowiska naturalnego i wzmocnienie konkurencyjności regionu. Celem prezydencji jest przyjęcie przez UE strategii dla regionu Morza Bałtyckiego.

Prezydencja będzie prowadzić prace nad wzmocnieniem roli UE jako globalnego aktora z przejrzystą agendą w dziedzinie pokoju, rozwoju, demokracji i praw człowieka. Najbardziej skutecznym sposobem przyczynienia się do pokoju, demokracji i dobrobytu w Europie jest rozszerzanie, nad którym prace są kontynuowane. Szwedzkie priorytety są oparte na trójstronnej współpracy prezydencji z Francją i Republiką Czeską, jak również na 18-miesięcznym programie zatwierdzonym w czerwcu 2008 roku. Jesienią przeprowadzone zostaną intensywne prace koncentrujące się na wszystkich zagadnieniach agendy UE. Priorytetowe zagadnienia dla każdej konfiguracji Rady zostały wymienione w części 2 niniejszego programu.

1. Gospodarka i zatrudnienie – EU wychodzi z kryzysu gospodarczego silniejsza

Globalny kryzys finansowy uderzył w Europę z pełną siłą. Wraz z jego nadejściem nastąpił malejący wzrost, przypadki bankructwa i bezrobocie. Kryzys finansowy i gospodarczy zajmuje ważne miejsce na agendzie UE od czasu zaobserwowania jego pierwszych skutków. UE pomogła uniknąć załamania finansowego dzięki wspólnym działaniom. UE zgodziła się na plan ożywienia mający na celu zrównoważenie recesji, zmniejszenie jej wpływu na zatrudnienie i poprawę konkurencyjności. Prezydencja bę-

dzie kontynuować prace rozpoczęte pod przewodnictwem Francji i Republiki Czeskiej. Celem jest praca nad odbudową zaufania do rynków finansowych, zwalczanie negatywnych wpływów kryzysu na wzrost i zatrudnienie oraz tworzenie długookresowych rozwiązań służących zrównoważonemu wzrostowi, zatrudnieniu i otwartym rynkom.

Czas kryzysu pociąga za sobą poważne wyzwania w odniesieniu do finansów publicznych. Prawidłowa dyscyplina budżetowa promuje solidny rozwój gospodarczy. W związku z powyższym, kluczową kwestią jest omówienie sposobu, w jaki Państwa Członkowskie mogą przywrócić porządek w finansach publicznych.

Kryzys ekonomiczny ma wymiar globalny i wymaga globalnej odpowiedzi. G-20 (19 największych światowych gospodarek plus UE) jest ważnym forum. Jesienią G-20 zajmie się zagadnieniami związanymi z zasobami międzynarodowych instytucji finansowych, regulacją i nadzorem rynków finansowych, pracami przeciw szkodliwej konkurencji podatkowej i zwiększeniu zasobów gospodarki światowej. Prezydencja będzie prowadzić prace nad wspólnym stanowiskiem UE przed spotkaniami G-20.

Więcej miejsc pracy i więcej zatrudnionych osób

Wraz ze spowolnieniem gospodarczym spodziewane są dalsze redukcje zatrudnienia i ograniczanie miejsc pracy. Będzie to miało poważny negatywny wpływ na jednostki i społeczeństwa jako całość. Kryzys ekonomiczny wymaga skutecznych działań podejmowanych w celu ograniczenia i złagodzenia jego skutków. Musimy unikać powtarzania błędów poprzednich dekad, które prowadzą do długookresowego wykluczenia lub do przedwczesnego opuszczania przez ludzi rynku pracy. W związku z powyższym, prezydencja będzie stawiała na działania odnoszące się do rynku pracy jednocześnie ograniczające bezrobocie, zmniejszające wykluczenie i powodujące powrót ludzi do pracy będące podstawą wysokiego poziomu długookresowego zrównoważonego zatrudnienia. Odpowiedzialność za politykę rynku pracy spoczywa na Państwach Członkowskich. Wartością dodaną UE jest wymiana doświadczeń i zaangażowanie przy podejmowaniu działań na szczeblu krajowym, które zwiększają zatrudnienie kobiet i mężczyzn w całej UE. Istnieje ogromna potrzeba rozwiązania problemu bezrobocia, zarówno wspólnie jak i w każdym Państwie Członkowskim. W krótkim okresie należy ułatwiać szybki powrót do pracy, zaś w długim okresie należy umacniać możliwość zatrudnienia jednostki i jej pozycję na rynku pracy. Aktywna polityka rynku pracy służąca lepszemu dostosowaniu i mobilności na rynku pracy UE, skuteczniejsze dopasowanie, zwiększony rozwój kompetencji oraz większa liczba przedsiębiorców są ważnymi czynnikami w radzeniu sobie z kryzysem na rynku pracy zarówno w perspektywie krótko- i długookresowej. W odniesieniu do sektora biznesowego, ważnymi czynnikami są praca nad lepszymi uregulowaniami i lepszymi warunkami dla mniejszych przedsiębiorstw a także stabilizacja finansowa i łatwiejszy dostęp do kapitału.

Wydajne rynki finansowe dzięki lepszemu nadzorowi i regulacji

Obecny kryzys nie byłby aż tak poważny, gdyby organy nadzoru mogły przewidzieć ryzyko na rynkach finansowych. W związku z tym, konieczne są nowe zasady oraz wzmocnione organy nadzoru. Celem prezydencji jest osiągnięcie porozumienia

w kwestii formy nowej struktury nadzoru obejmującej ustanowienie europejskiego organu nadzoru stabilności systemu finansowego jako całości. Nowa struktura zawiera również propozycję europejskiego systemu nadzoru finansowego na poziomie mikro, który zagwarantuje bardziej skuteczny nadzór bankowości transgranicznej i wzmocnioną współpracę pomiędzy krajowymi organami nadzoru.

Wzrost długookresowy i zatrudnienie w nadchodzącej dekadzie

Równoległe z odpowiedzią UE na poważny kryzys ekonomiczny należy pamiętać o wyzwaniach długookresowych. Jedynym sposobem, w jaki możemy strzec naszych systemów opieki społecznej w Europie jest wysoki poziom zatrudnienia i zdrowe finanse publiczne. Kryzys gospodarczy pokazał znaczenie długookresowych reform służących ułatwieniu dostosowania, rozwojowi nowych przedsiębiorstw i możliwości zatrudnienia. Kryzys daje również możliwość tworzenia gospodarki łączącej wzrost z równowagą środowiska naturalnego. Ożywienie gospodarcze jest oparte na otwartych, integrujących i wydajnych rynkach, zarówno wewnątrz UE jak i poza nią. Należy ułatwić konsumentom i przedsiębiorcom wykorzystanie korzyści płynących z rynku wewnętrznego. Przyjazny klimat dla biznesu oparty na nieskomplikowanych zasadach sprzyja nowym i rozwijającym się przedsiębiorstwom. Badania i innowacje stwarzają nowe obszary rozwoju. Wydajne rynki pracy połączone z nowoczesnymi systemami ubezpieczeń społecznych sprawiają, że dostosowanie będzie prostsze zarówno dla przedsiębiorstw jak i dla jednostek. UE napotyka na szereg poważnych wyzwań czekających na nią w przyszłej dekadzie: sprostanie zwiększonej globalnej konkurencji, przywrócenie równowagi finansów publicznych oraz sprostanie wyzwaniu stawianemu przez problem starzejącej się populacji. Konieczna jest nowa skoncentrowana strategia wzrostu i dobrobytu w długim okresie. Prezydencja zamierza położyć podwaliny dla następnej strategii dla zrównoważonego wzrostu i miejsc pracy, t.j. następcy Strategii Lizbońskiej. Trwają prace ukierunkowane na osiągnięcie podczas szwedzkiej prezydencji porozumienia w sprawie ogólnych wyzwań i obszarów. Decyzja w sprawie następnej strategii zostanie podjęta wiosną 2010 r. w trakcie prezydencji hiszpańskiej.

2. Klimat – wdrożenie nowego porozumienia klimatycznego

Emisje gazów cieplarnianych ulegają zwiększeniu, a klimat zmienia się obecnie szybciej niż się tego spodziewano na podstawie badań. Ryzyko nieuniknionych zmian w systemie klimatycznym zwiększa się z każdym dniem. Globalne ocieplenie jest zagrożeniem dla środowiska, które wymaga globalnych rozwiązań. Emisje są równie szkodliwe bez względu na to, gdzie występują. Cechą wspólną zagrożeń jest fakt, że większość z nich wywiera poważny negatywny wpływ na życie na ziemi. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych na skalę globalną wymaga działań podejmowanych we wszystkich krajach. Jest to wyzwanie wymagające konsensusu w kwestii działań długookresowych podejmowanych we wszystkich częściach społeczeństwa, na szczeblu lokalnym, krajowym i międzynarodowym. Punktem wyjścia dla UE jest Międzypaństwowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC), który stwierdza, że poziomy emisji globalnych muszą ulec zmniejszeniu co najmniej o połowę w latach 1990–2050 w celu

ograniczenia zwiększenia średniej temperatury do dwóch stopni Celsjusza. Oznacza to, że świat uprzemysłowiony musi zredukować poziomy emisji o 25–40% do roku 2020 oraz o 80–95% do roku 2050 w porównaniu do poziomu z 1990 roku. Zdaniem IPCC ważne jest również stworzenie warunków służących krajom rozwijającym się do zmniejszenia poziomów emisji o 15–30% do roku 2020 w porównaniu do sytuacji, która mogłaby mieć miejsce w przypadku, gdy działania nie byłyby podjęte. Zmiana klimatu stanowi wyzwanie wymagające współpracy i wspólnych działań w Europie oraz na całym świecie. Jeżeli podejmiemy globalne działania służące przejściu na energię, która ogranicza zależność od paliw kopalnych, możliwe będzie uniknięcie poniesienia w przyszłości poważnych kosztów związanych z katastrofami klimatycznymi. Kraje uprzemysłowione ponoszą szczególną odpowiedzialność za objęcie przywództwa w związku z faktem, że poziomy naszych emisji gazów cieplarnianych są wyższe w porównaniu z mniej zamożnymi częściami świata, a także z powodu naszej lepszej sytuacji gospodarczej.

Globalne porozumienie w sprawie redukcji emisji.

Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu stanowi sedno międzynarodowych starań podejmowanych na rzecz klimatu. Niemal wszystkie państwa świata uczestniczą w pracach nad Konwencją Klimatyczną. Protokół z Kioto zawiera zobowiązania w kwestii redukcji emisji do 2012 roku przez państwa uprzemysłowione. Podczas Konferencji Stron Konwencji mającej miejsce w Kopenhadze w grudniu 2009 roku podjęta została decyzja w sprawie nowych zobowiązań na okres przypadający po roku 2012. Najważniejszym celem prezydencji jest przywództwo UE i uzgodnienie podczas spotkania w Kopenhadze, wspólnie z innymi stronami, międzynarodowego porozumienia klimatycznego. UE była i jest nastawiona proaktywnie w wysiłkach na rzecz klimatu, stojących przed spotkaniem w Kopenhadze. W trakcie prezydencji francuskiej przyjęty został ambitny pakiet legislacyjny w sprawie sprostania zagrożeniu klimatycznemu przez samą UE. UE uzgodniła, że zmniejszy do 2020 roku emisję dwutlenku węgla o 30% w porównaniu z poziomami z 1990 roku jeżeli inne uprzemysłowione państwa poczynią podobne zobowiązania. W przeciwnym razie UE zredukuje do 2020 roku jednostronnie poziomy emitowanego przez nią dwutlenku węgla o 20% w porównaniu do 1990 roku. Jednocześnie oczywistym jest, że UE, na którą przypada 14% światowych emisji nie może zwalczać zmian klimatycznych samodzielnie. Dlatego też ważne jest wdrożenie nowego porozumienia klimatycznego.

Dostosowanie i finansowanie w celu uzyskania ogólnej akceptacji.

W ramach negocjacji klimatycznych pozostaje szereg istotnych problemów wymagających rozpatrzenia. Pierwszym z nich jest sposób, w jaki państwa uprzemysłowione mają osiągnąć redukcję poziomów emisji o 25–40%. Konieczne są adekwatne i wiążące zobowiązania w sprawie przyszłych redukcji emisji przez kraje uprzemysłowione. Drugim jest konieczność zawarcia porozumienia w sprawie ograniczeń emisji przez rozwijające się gospodarki. Środki podejmowane przez te kraje w perspektywie śred-

niookresowej są także kluczowe w odniesieniu do perspektywy odwrócenia globalnego trendu zwiększonych emisji i utrzymania realizacji celu obniżenia temperatury o dwa stopnie Celsjusza. Trzecim istotnym problemem, który należy rozwiązać jest finansowanie dostosowań, środków redukcji emisji oraz przeniesienia technologii do krajów rozwijających się. Środki dostosowawcze są konieczne, aby uporać się ze szkodami już wyrządzonymi przez zmiany klimatyczne i tymi, które zmiany te spowodują w przeszłości. Konieczny jest rozwój rynków handlu emisjami i instrumentów rynkowych oraz zwiększone finansowanie ze środków publicznych będące uzupełnieniem. Istnieje kilka propozycji odnośnie do sposobu wygenerowania środków finansowych, zarządzania nimi i administrowania, które będą dalej omawiane jesienią.

Rola UE

W celu osiągnięcia postępów w negocjacjach konieczne jest ciągłe porozumienie w UE. Przyjęcie pakietu klimatycznego i energetycznego UE oznacza, że UE wyraziła zgodę na ambitną politykę klimatyczną. Konieczny jest rozwój polityki UE w odniesieniu do zagadnień takich jak finansowanie, a nie tylko odpowiadanie na oczekiwania krajów rozwijających się wobec UE. Potrzebujemy szerokiego porozumienia po 2012 roku. UE potrzebuje również sprawić, aby pozostałe uprzemysłowione kraje zobowiązały się do ambitnych zamierzeń służących redukcji emisji. Aby móc uczestniczyć w międzynarodowych negocjacjach konieczne jest opracowanie nowych stanowisk w ramach UE. Podstawową przesłanką prezydencji jest promocja jedności w UE i utrzymanie odpowiedzialności ponoszonej przez UE jako pozytywnej siły w negocjacjach klimatycznych, w zgodzie i poszanowaniu krajowych warunków. UE ma istotną rolę do odegrania w odniesieniu do krajów rozwijających się, które są często szczególnie obciążone ryzykiem i narażone na zmiany klimatu. Główną kwestią, zarówno przed Szczytem w Kopenhadze jak i w dłuższym okresie, jest potrzeba skutecznego wsparcia w celu ułatwienia dostosowania krajów i ludzi do skutków zmian klimatycznych. Komisja ds. Zmian Klimatycznych i Rozwoju powstała z inicjatywy rządu szwedzkiego niesie istotny wkład. Prezydencja przyczyni się do postępów czynionych przez UE w tych kwestiach, które są istotne również dla projektu przyszłego rozwoju współpracy pomiędzy Państwami Członkowskimi a Komisją Europejską. Ponadto, ambicją prezydencji jest, aby silne przywództwo w UE promowało przejście na eko-efektywną gospodarkę, w której umacniane są możliwości wzrostu i wykorzystywane rozważania związane ze zmianami klimatycznymi. Prezydencja zainicjuje dyskusję służącą temu rozwojowi.

3. Wymiar Sprawiedliwości i Sprawy Wewnętrzne – Sztokholmski Program stojący na straży bezpieczeństwa i praw jednostki

Współpraca UE w zakresie Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych ulega stopniowemu rozwojowi. Stosowane są wspólne przepisy prawne i metody służące zagwarantowaniu prawnie uzasadnionej współpracy transgranicznej. Jednym z wyzwań prezydencji jest dalszy rozwój współpracy w obszarach, w których współpraca transgraniczna przynosi wartość dodaną. Ambicją prezydencji jest przyjęcie nowego

strategicznego programu działania dla całego obszaru polityki. Program, który będzie trzecim z serii, ma określić ramy i punkt centralny współpracy w UE na lata 2010–2014 w obszarach takich jak policja, zagadnienia graniczne i celne, zagadnienia prawne i azylowe oraz polityka migracyjna i wizowa. Wizją pracy w ramach Programu Sztokholmskiego jest bardziej bezpieczna i otwarta Europa, która stoi na straży praw jednostki.

Europa obywateli

Współpraca w ramach UE musi oferować rozwiązania codziennych problemów ludzi w zakresie swobodnego przepływu osób. Obywatele UE przemieszczają się w Europie w coraz większym stopniu. Coraz większa liczba osób pracuje za granicą i zakłada rodziny z obywatelami innych krajów. W związku z tym istotne jest stworzenie większej przejrzystości w kwestiach takich jak zasady, które należy stosować w celu ułatwienia swobodnego przepływu osób.

Współpraca w celu zwalczania przestępczości

Aby skutecznie zwalczać przestępczość organy ścigania muszą mieć możliwość współpracy transgranicznej, zarówno pomiędzy Państwami Członkowskimi UE jak i pomiędzy UE i resztą świata. Niezmiernie ważne są środki służące poprawie wiedzy i wymianie informacji, które są konieczne, aby móc zapobiegać, wykrywać i badać przestępczość. Ambicją prezydencji jest zrównoważenie skutecznego zwalczania przestępczości ze środkami gwarantującymi prawa jednostki. Współpraca w ramach UE musi koncentrować się w większym stopniu na działaniach służących jednostce, obejmujących zarówno prawa osób będących ofiarami przestępstw jak i tych, które są podejrzewane o popełnienie przestępstwa.

Zagadnienia azylowe i migracyjne na przyszłość

UE poczyniła olbrzymi postęp w pracach nad wspólną polityką azylową. Prezydencja będzie promować wspólny system azylowy, który cechuje się pewnością prawną i przejrzystością. Istotnym jest by wspólne regulacje były stosowane w zamierzony sposób w Państwach Członkowskich w odniesieniu do przyjmowania, przetwarzania i odsyłania wniosków o azyl. Kolejnym ważnym celem jest stworzenie wspólnych regulacji dotyczących przesiedleń w celu pomocy osobom potrzebującym ochrony, lecz nie będących w stanie dostać się do UE. Tak jak ma to miejsce w przypadku spraw azylowych, sprawy migracyjne są potraktowane priorytetowo. Populacja UE się starzeje. Pomimo bezrobocia, UE potrzebuje migracji zarobkowej, szczególnie w perspektywie długookresowej. Program Sztokholmski powinien w związku z tym zawierać środki, które pozwolą na zwiększenie migracji zarobkowej na teren UE. Globalne Podejście do Migracji UE jest ważnym narzędziem służącym wzmocnieniu pozytywnego związku pomiędzy migracją a rozwojem, pogłębieniu dialogu i współpracy z krajami spoza UE i zwalczaniu nielegalnej imigracji bez ograniczania możliwości starania się o azyl.

4. Strategia UE dla regionu Morza Bałtyckiego, czystsze środowisko morskie i bardziej konkurencyjny region

UE i jej regiony wzajemnie się wspierają. Zamierzeniem prezydencji jest rozwój makroregionalnej współpracy w ramach UE. Celem jest przyjęcie Strategii UE dla regionu Morza Bałtyckiego, która przyczyni się do czystszej wody i do większej dynamiki gospodarczej. Tłem strategii jest fakt, że region Morza Bałtyckiego boryka się z poważnymi wyzwaniami, którym najlepiej sprostać wspólnie. W związku z faktem, że osiem z dziewięciu Państw Morza Bałtyckiego jest państwami członkowskimi UE, w celu sprostania tym wyzwaniom możliwe jest stosowanie regulacji UE.

Wyzwania transgraniczne wymagają wspólnych rozwiązań

Jednym z głównych wyzwań jest degradacja środowiska naturalnego w Morzu Bałtyckim i wokół niego. Eutrofizacja, kwitnienie alg, przełowienie i zanieczyszczenie nie są problemami, którymi może zająć się tylko jeden kraj. Morze Bałtyckie jest unikalnym słonym morzem śródlądowym, w którym równowaga ekosystemu może zostać łatwo naruszona. Strategia UE dla Regionu Morza Bałtyckiego ma na celu wspólną pracę nad tymi wyzwaniami z wykorzystaniem takich środków jak stopniowe wycofywanie fosforanów z detergentów do prania i mycia naczyń, ograniczanie szkodliwych skutków wycieku nawozów lub innych składników odżywczych oraz skuteczniejsza kontrola połowów. Do pozostałych wyzwań należy niepełne wykorzystywanie potencjału wzrostu regionu oraz wywarcie przez kryzys finansowy poważnego wpływu na obszar sąsiadujący z regionem Morza Bałtyckiego. Tak jak w przypadku innych obszarów, lepsza koordynacja będzie korzystna dla regionu Morza Bałtyckiego. Potrzebne są wspólne inicjatywy prowadzone na większą skalę w obszarze badań, innowacji i przedsiębiorczości. Można to osiągnąć poprzez stosowanie takich środków jak ułatwienia dla małych przedsiębiorstw, usuwanie barier handlowych i łączenie zasobów. Konieczny jest wspólny rozwój rynków energetycznych, infrastruktury i systemów transportowych. Potrzebne są również inwestycje w technologie informatyczne i komunikację elektroniczną. Kolejnym problemem, który wymaga wspólnego rozwiązania jest przestępczość transgraniczna. W celu zwiększenia bezpieczeństwa w regionie konieczna jest lepsza współpraca w celu zwalczania handlu ludźmi i innych rodzajów przestępczości zorganizowanej. Ponadto, bezpieczeństwo w regionie Morza Bałtyckiego mogłoby zostać zwiększone poprzez takie działania jak skoordynowany nadzór morski.

Nowe narzędzie służące bliższej współpracy

Oczekuje się, że Strategia UE dla regionu Morza Bałtyckiego będzie narzędziem wyposażonym w konkretne działania, które mogą mieć rzeczywisty wpływ na codzienne życie ludzi. Intencją jest aby strategia ta posłużyła jako źródło inspiracji dla innych regionów UE. Intencją strategii jest połączenie inicjatyw UE, instrumentów polityki i zasobów w celu przyczynienia się do osiągania korzyści przez region Morza Bałtyckiego, jego środowiska naturalnego i konkurencyjności. Strategia UE dla regionu Morza Bałtyckiego będzie wspierać zwiększoną współpracę, lepsze stosowanie prawa wspólnotowego i bardziej wydajne wykorzystanie istniejących środków UE.

5. UE, jej sąsiedztwo i świat

UE została ustanowiona w celu zagwarantowania pokoju i rozwoju gospodarczego w Europie. Unia w coraz większym stopniu przyjmuje odpowiedzialność za promowanie pokoju, stabilności i rozwoju w naszym regionie i na całym świecie. UE staje się głosem coraz bardziej słyszalnym w świecie poprzez dialog, negocjacje oraz środki zachęcające.

Rola UE na arenie światowej

Prezydencja będzie kontynuować prace nad wzmocnieniem pozycji UE jako globalnego aktora posiadającego przejrzystą agendę dla pokoju, rozwoju, demokracji i praw człowieka. Pragniemy pogłębiać zdolność UE do działania w obliczu międzynarodowych kryzysów oraz umacniania współpracy z ważnymi partnerami. Chcemy pomóc zagwarantować spójność pomiędzy wspólnymi inicjatywami polityki zagranicznej a bezpieczeństwem i handlem oraz rozwojem inicjatyw polityki. Stosunki z sąsiadami UE są niezmiernie istotne. W związku z tym trwają prace nad opracowaniem Europejskiej Polityki Sąsiedztwa. Szczególna uwaga zostanie poświęcona wdrożeniu Partnerstwa Wschodniego. Celem działania są również prace nad osiągnięciem bliższej współpracy z naszymi sąsiadami w regionie Morza Śródziemnego, na przykład w ramach Unii dla Śródziemnomorza. Na arenie światowej, prezydencja będzie wykorzystywać nowe perspektywy dla pogłębienia dialogu transatlantyckiego. Istotną kwestią jest, aby UE dalej zwiększała swoje zaangażowanie wobec Afganistanu i Pakistanu. Istnieje potrzeba zintensyfikowania roli UE na Bliskim Wschodzie. Musimy być przygotowani do zażegnania kryzysów w Afryce. Do ważnych zagadnień, w których musi nastąpić postęp, zaliczane jest wzmocnienie zdolności krajów rozwijających się do radzenia sobie ze zmianami klimatycznymi oraz wzmocnienie wsparcia UE dla budowania demokracji w stosunkach zewnętrznych. Ponadto, prezydencja będzie stawiała na negocjacje handlowe, przede wszystkim na szybkie zakończenie Rundy z Doha, a także osiągnięcie postępów w negocjacjach w sprawie wolnego handlu. W trakcie prezydencji planowane są spotkania na szczycie z wieloma ważnymi partnerami: Brazylią, Chinami, Indiami, Rosją, Republiką Południowej Afryki oraz Stanami Zjednoczonymi.

Ciągłe rozszerzanie

Proces ciągłego rozszerzania odgrywa strategiczne znaczenie w zagwarantowaniu pokoju i postępu w otwartej, zjednoczonej Europie. W związku z tym, kluczowe znaczenie ma dotrzymanie przez UE swoich zobowiązań i zasad ustanowionych w obszarze rozszerzania. Tempo procesu integracji UE zostanie ustalone w wyniku procesu reform przeprowadzanych w każdym kraju. Negocjacje pomiędzy Chorwacją a UE mogłyby wejść w końcową fazę jesienią. Prezydencja dąży do osiągania ciągłych postępów w negocjacjach akcesyjnych z Turcją. Rozwiązanie kwestii Cypru znacznie przyspieszyłoby proces integracji Turcji z UE. Prezydencja będzie również pracować nad osiągnięciem dalszych postępów w procesie integracji krajów Bałkanów Zachodnich, zgodnie z postępem reform w każdym kraju i ustanowionych procedur.

6. Nowy Parlament, Komisja i Traktat z Lizbony

Na prace prowadzone jesienią będą miały wpływ szczególnie warunki instytucjonalne. Po wyborach przeprowadzonych w czerwcu uformuje się nowy Parlament Europejski i powołana zostanie nowa Komisja. Jeżeli Traktat z Lizbony zostanie ratyfikowany przez wszystkie Państwa Członkowskie, fundamenty UE ulegną zmianie. Traktat z Lizbony sprawi, że UE będzie bardziej skuteczna w swoich działaniach i bardziej demokratyczna. Zamierzeniem prezydencji jest działanie w sposób umożliwiający wprowadzenie Traktatu w pozytywnej atmosferze. Konieczne jest stworzenie odpowiednich warunków tak, aby stosowanie Traktatu z Lizbony przebiegało od samego początku skutecznie i bezproblemowo. Jesienią prezydencja będzie prowadzić bliską współpracę ze wszystkimi instytucjami oraz Państwami Członkowskimi. Prezydencja będzie także gotowa do prowadzenia dialogu i dyskusji z Parlamentem Europejskim na temat pracy Rady.

Komentarze podsumowujące

„Przyszła kolej Szwecji na objęcie roli kapitana. Naszym zamierzeniem jest osiągnięcie wyników w wielu kwestiach mając na uwadze dobro całej Europy. Będziemy to czynić poprzez otwartą i skuteczną prezydencję koncentrującą się na obywatelach” (Cecilia Malmström, Minister ds. Europejskich).

Przed Europą stoją dwa główne wyzwania: globalny kryzys gospodarczy oraz starania ukierunkowane na powstrzymanie zmian klimatycznych. W trakcie swojej prezydencji, Szwecja będzie ciężko pracować nad poczynieniem postępów w odniesieniu do tych jak i innych istotnych kwestii. Codzienna praca UE musi być otwarta, skuteczna i zorientowana na wyniki: otwarta poprzez przejrzystość i dostępność, skuteczna poprzez czynienie postępów w odniesieniu do tych zagadnień oraz zorientowana na wyniki poprzez podejmowanie działań w celu spełnienia celów i radzenia sobie z niespodziewanymi zdarzeniami.

Część II.

Priorytety w ramach każdej konfiguracji Rady

1. Zagadnienia horyzontalne dla lepszej Unii Europejskiej GAERC – Sprawy ogólne

Rada ds. Ogólnych zajmuje się sprawami międzysektorowymi UE i przygotowuje posiedzenia Rady Europejskiej. Jesienią w centrum uwagi znajdzie się kilka wyzwań, które staną przed Europą w przyszłości: sposób, w jaki należy postępować w długim okresie w odniesieniu do wzrostu i zatrudnienia, sposób, w jaki postępować ma ciągle rozszerzanie UE zgodnie z ustanowionymi zasadami i wymogami, zrównoważony sposób rozwoju UE oraz w jaki sposób można rozwijać makroregionalną współpracę z wykorzystaniem Strategii dla regionu Morza Bałtyckiego. Rada ds. Ogólnych odpowiada za sprawy ogólne, które będą musiały być rozpatrywane, jeśli Traktat z Lizbony wejdzie w życie.

Strategia UE dla regionu Morza Bałtyckiego – makroregion w UE

Jedną z priorytetowych spraw stojących przed prezydencją jest przyjęcie Strategii UE dla regionu Morza Bałtyckiego. Strategia UE dla regionu Morza Bałtyckiego ma połączyć inicjatywy UE, instrumenty polityki oraz istniejące zasoby w sposób międzysektorowy w celu przyniesienia korzyści dla regionu Morza Bałtyckiego, jego środowiska naturalnego i rozwoju gospodarczego. Propozycja Komisji zostanie omówiona podczas konferencji ministerialnej odbywającej się we wrześniu w tym samym czasie, gdy Strategia będzie rozważana przez Radę. Zamierzeniem jest przyjęcie Strategii podczas posiedzenia Rady Europejskiej w październiku.

Ciągle rozszerzanie

Rozszerzanie jest głównym instrumentem UE służącym tworzeniu stabilności, demokracji i dobrobytu w Europie. Proces ciągłego rozszerzania ma strategiczne znaczenie dla zagwarantowania pokoju i postępów w otwartej i zjednoczonej Europie. Kluczowe znaczenie ma wywiązywanie się przez UE z powziętych zobowiązań i zasad ustanowionych w zakresie rozszerzania. Tempo tworzenia bliższych więzi z UE zostanie określone przez postępy reform w każdym kraju i ich dostosowanie do prawodawstwa UE. Bez obniżenia wymogów odnoszących się do członkostwa w UE, prezydencja przewiduje, że negocjacje Chorwacji prowadzone z UE mogłyby wejść w fazę końcową jesienią. Prezydencja dąży do osiągnięcia ciągłych postępów w negocjacjach prowadzonych w sprawie akcesji Turcji. Rozwiązanie kwestii Cypru miałyby pozytywny wpływ na proces integracji Turcji do UE. Ocena Komisji dotycząca postępów reform Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii zaprezentowana w jesiennym raporcie o postępach będzie stanowić podstawę dla podejmowania wszelkich decyzji w sprawie dodatkowych kroków w procesie integracji kraju z UE. Prezydencja będzie pracować nad osiągnięciem dalszych konkretnych postępów dotyczących perspektyw członkostwa dla potencjalnych krajów kandydujących Bałkanów Zachodnich. Wnioski o członkostwo z regionu zostaną złożone w Radzie w celu podjęcia decyzji w sprawie zlecenia Komisji przygotowania opinii (avis) zgodnie z ustalonymi procedurami. Prezydencja będzie prowadzić działania wspierające proces reform w Kosowie.

Strategia dla wzrostu i miejsc pracy na nadchodzącą dekadę

Strategia Lizbońska stanowi wspólne ramy UE dla zrównoważonego wzrostu i zwiększania zatrudnienia. Jej celem jest stworzenie stabilności makroekonomicznej, wzmocnienie konkurencyjności poprzez inwestycje w badania i edukację, poprawa klimatu dla biznesu, wdrożenie rynku wewnętrznego, poprawa sposobu funkcjonowania rynku pracy oraz wzmocnienie spójności społecznej. Jesienią zostaną rozpoczęte prace nad strategią dla wzrostu i zatrudnienia na nadchodzącą dekadę. Celem prezydencji jest, aby przyszła strategia koncentrowała się na największych wyzwaniach w perspektywie długookresowej: przekształcenie UE w gospodarkę eko-wydajną, aby spełnić cele środowiskowe i klimatyczne, wzmocnienie globalnej konkurencyjności UE poprzez systemy otwartego handlu globalnego, zwalczanie skutków starzenia się populacji oraz

przywrócenie zrównoważonych finansów publicznych. W oparciu o wkład kilku konfiguracji Rady, Rada ds. Ogólnych przygotowuje omówienia i wnioski Rady Europejskiej odnoszące się do aspektu, na którym koncentruje się przyszła strategia.

Zrównoważona Europa

Zrównoważony rozwój oznacza poprawę standardów życia gwarantując przyszłym pokoleniom jednakowe możliwości odnoszące się do wysokiej jakości życia i dobrobytu. Strategia Zrównoważonego Wzrostu UE podkreśla związek pomiędzy kwestiami dotyczącymi środowiska naturalnego, społecznymi i ekonomicznymi. W oparciu o propozycję Komisji i inne rozważania, prezydencja będzie kontynuować Strategię Zrównoważonego Wzrostu UE, aby w grudniu umożliwić Radzie Europejskiej przyjęcie mapy drogowej na nadchodzące lata.

Przejrzystość w UE

Przejrzystość jest fundamentalnym warunkiem zaufania do administracji publicznej oraz jej legitymizacji i skuteczności. Rozporządzenie w sprawie dostępu do dokumentów odnosi się do wszystkich dokumentów będących w posiadaniu Rady, Komisji oraz Parlamentu Europejskiego. Oznacza to, co do zasady, że obywatele mają prawo do badania dokumentów lub części dokumentów, o ile informacje w nich zawarte nie są informacjami poufnymi. Prezydencja zamierza promować przejrzystość w UE w celu zakończenia negocjacji w sprawie rewizji Rozporządzenia w sprawie dostępu do dokumentów.

Więcej dla pieniędzy

Budżet UE powinien być dostosowany do bieżących potrzeb i przyszłych wyzwań. Wymaga to reform oraz zmiany priorytetów w odniesieniu do wspólnych wydatków. Prezydencja jest przygotowana do zainicjowania debaty w tej sprawie, gdy tylko zostanie przedstawiony raport Komisji z przeglądu budżetu. Dyskusje w sprawach takich jak przyszła polityka spójności będą kontynuowane w ramach przeglądu budżetu.

Ważne spotkania:

- Konferencja Ministerialna na temat Strategii UE dla regionu Morza Bałtyckiego oraz strategii makroregionów, Sztokholm, 17–18 września.
- Wsparcie lokalne i regionalne dla Strategii Lizbońskiej, Goeteborg, 10–11 listopada.
- Konferencja wysokiego szczebla na temat równości płci, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, Sztokholm, 15–16 października.
- Konferencja na temat Polityki Spójności i Rozwoju Terytorialnego, Kiruna, 10–11 grudnia.

2. UE jako aktor globalny

GAERC – Stosunki zewnętrzne

UE odgrywa obecnie bardzo istotną rolę w promowaniu pokoju, demokracji, praw człowieka i rozwoju w różnych częściach świata. Dla osiągnięcia sukcesu przez prezydencję niezmiernie istotne będą gotowość do radzenia sobie z nieprzewidywanymi sytuacjami i koordynowanie działań UE w sytuacjach kryzysowych. Ważne jest stosowanie wszystkich instrumentów polityki, od operacji zarządzania w obliczu kryzysu cywilnego oraz militarnego po dialog i dyplomację w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa a inicjatyw polityki handlowej i rozwoju. Celem starań podejmowanych podczas prezydencji jest praca nad skuteczną i spójną polityką zewnętrzną w celu wzmocnienia UE jako globalnego aktora.

Stosunki z krajami sąsiednimi

Priorytetową kwestią będzie praca nad rozwojem Europejskiej Polityki Sąsiedztwa. Szczególna uwaga zostanie poświęcona wdrożeniu Partnerstwa Wschodniego. Celem Partnerstwa Wschodniego jest wzmocnianie i pogłębianie stosunków UE z sześcioma sąsiadami na wschodzie, Armenią, Azerbejdżanem, Białorusią, Gruzją, Mołdawią i Ukrainą oraz promowanie integracji tych krajów z UE w ważnych obszarach takich jak handel, migracja czy prawodawstwo. Prezydencja zamierza pracować nad zagwarantowaniem, aby wdrożenie Partnerstwa Wschodniego nabrało rozmachu i zostało skonsolidowane poprzez, między innymi, nową wielostronną współpracę, negocjacje w sprawie porozumień o stowarzyszeniu i wolnym handlu oraz kroki służące ułatwieniu mobilności osób. Negocjacje pomiędzy UE a Ukrainą w sprawie porozumienia o stowarzyszeniu, włączając kwestie wolnego handlu, będą miały priorytetowe znaczenie i będą stanowić ważną część planowanego szczytu. Prezydencja będzie również pracować nad pogłębieniem współpracy z sąsiadami UE w regionie Morza Śródziemnego, zarówno poprzez zaangażowanie w negocjacje UE z tymi krajami jak i w ramach Unii dla Śródziemnomorza. UE jako globalny aktor zostanie również wzmocniona poprzez postępy w procesie rozszerzania i ma znaczący interes strategiczny w rozwiązaniu kwestii Cypru. Ważną rolę będzie odgrywać kwestia Bałkanów Zachodnich przy skoncentrowaniu się na procesie integracji tych krajów z UE. Kluczowe znaczenie ma wzmocnienie sił dla reformy politycznej w Bośni i Hercegowinie. Prezydencja będzie pracować nad wzmocnieniem procesu reform w Kosowie i stosunków tego kraju z UE. Prezydencja będzie pracować również nad postępami w kwestiach dotyczących liberalizacji systemu wizowego dla obywateli regionu Bałkanów Zachodnich oraz ułatwień wizowych, mając na celu w długim okresie liberalizację systemu wizowego, dla obywateli krajów objętych Partnerstwem Wschodnim. Ważne ze strategicznego punktu widzenia są stosunki z Rosją. Szczyt z udziałem UE i Rosji jest zaplanowany w Sztokholmie. Jego założeniem jest kompleksowy i otwarty dialog oraz postęp w negocjacjach w sprawie nowego, szerokiego porozumienia. Ważna jest również kontynuacja dialogu w sprawie praw człowieka, wspólnego sąsiedztwa i zamrożonych konfliktów.

Wzmocniona współpraca i rola polityczna w świecie

Wzmocnienie współpracy transatlantyckiej jest zagadnieniem mającym wielkie znaczenie strategiczne, nie tylko dla starań podejmowanych w celu osiągnięcia zrównoważonej globalizacji. Należy wykorzystać nową perspektywę pogłębienia współpracy z nową administracją w USA. Prezydencja będzie pracować nad rozwojem i pogłębieniem współpracy politycznej i gospodarczej, nie tylko w obszarach klimatu i energii oraz pokoju i bezpieczeństwa, lecz również w obszarze rynku transatlantyckiego bez barier handlowych. Na okres trwania prezydencji zaplanowany został szczyt z udziałem UE i USA. Podczas szczytu zaplanowanego w Sztokholmie szczególna uwaga zostanie poświęcona stosunkom pomiędzy UE a Brazylią. Wzmocniona i pogłębiona zostanie współpraca UE z krajami azjatyckimi. Zaplanowane są szczyty w Chinach i Indiach. Istotne znaczenie będą miały negocjacje w sprawie nowego porozumienia ramowego z Chinami oraz porozumienie w sprawie wolnego handlu i inwestycji z Indiami. UE przyjęła na siebie rosnącą odpowiedzialność jako aktor globalny. Można to zaobserwować na przykład w dialogu prowadzonym z Afganistanem i w operacjach tam prowadzonych zajmujących wysokie miejsce w agendzie UE, jak również w stosunkach z Pakistanem. Niezmiernie ważne jest by UE dalej wzmacniała i konsolidowała swoje zaangażowanie wobec tych krajów, włączając perspektywę regionalną. Priorytetowo zostanie potraktowana sytuacja na Środkowym Wschodzie oraz czynna rola UE w staraniach na rzecz pokoju. Praca nad dwupaństwowym rozwiązaniem – z państwem Palestyna i państwem Izrael egzystującymi ze sobą w pokoju – i szacunkiem dla zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego są sprawami pierwszorzędnymi. Szczególnej uwagi wymagać będzie Iran, nie tylko w odniesieniu do kwestii nuklearnej. Konieczny jest również wysoki poziom gotowości do zarządzania kryzysowego w związku z konfliktami w Afryce. Wdrożenie Wspólnej Strategii UE–Afryka również stanowi ważną kwestię. Zaplanowany został szczyt UE–Południowa Afryka.

Prezydencja zamierza prowadzić prace w kierunku osiągnięcia postępów w negocjacjach w sprawie porozumień o partnerstwie gospodarczym z wieloma krajami rozwijającymi się w Afryce, na Karaibach i w regionie Pacyfiku.

Prawo międzynarodowe, prawa człowieka, demokracja oraz zasady państwa prawa powinny przenikać prace w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE, włączając dialog z krajami trzecimi oraz kwestie budowy pokoju przy współpracy UE z ONZ, OBWE oraz Radą Europy, a także politykę rozwoju UE. Prezydencja będzie również pracować nad większą widocznością polityki UE w zakresie praw człowieka.

Ostatnimi laty współpraca UE i jej rola w procesie rozbrojenia i nierozprzestrzeniania broni jądrowej uległa wzrostowi i będzie wzmacniana poprzez kontynuację Strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i czynne starania podejmowane na całym świecie przy współpracy z partnerami.

Rozwój zdolności zarządzania kryzysowego UE

Rozwój zdolności zarządzania kryzysowego UE jest ważną częścią celu, którym jest wzmocnienie pozycji UE jako globalnego aktora. Celem jest poprawa zdolności UE do

podejmowania działań w sytuacjach kryzysowych i bardziej skuteczne przyczynienie się tym samym do pokoju i bezpieczeństwa. Prezydencja będzie pracować nad wzmocnieniem możliwości wykorzystania zdolności UE do cywilnego i militarnego zarządzania w sytuacjach kryzysowych, dla ciągłego rozwoju zdolności oraz dla bardziej skutecznej koordynacji pomiędzy instrumentami zarządzania kryzysowego UE. Konieczny jest rozwój europejskiej współpracy w kwestii zbrojeń w celu wzmocnienia europejskiej zdolności do zarządzania kryzysowego. Za kwestię priorytetową zostanie uznana współpraca pomiędzy UE a innymi organizacjami, włączając ONZ, OBWE, NATO oraz UA. Ponadto, kontynuowane będą prace nad prawami człowieka, bezpieczeństwem oraz rozwojem, równoległe z pracami UE nad mediacją i reformą sektora bezpieczeństwa. Prezydencja będzie kontynuować prace nad wdrożeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa. Kontynuacja toczących się działań zarządzania kryzysowego będzie ważną częścią pracy prezydencji. Będzie ona zwracać uwagę na dziesiątą rocznicę Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony.

Zagadnienia rozwoju koncentrujące się na klimacie i demokracji

Kluczowymi sprawami do rozwiązania w przyszłości są pomoc w zagwarantowaniu krajom rozwijającym się możliwości skutecznego zwalczania ubóstwa we wszystkich jego przejawach i sprostanie wyzwaniom, które pojawiają się wraz z nadejściem globalnego kryzysu gospodarczego oraz zmian klimatycznych. Wnioski zainicjowanej przez Szwecję Komisji ds. Zmian Klimatycznych i Rozwoju stanowią ważny wkład w prace w kierunku integracji adaptacji do zmian klimatycznych i do rozwoju współpracy, a także w kontekście spotkania w sprawie klimatu w Kopenhadze. Ważne jest wzmocnienie wsparcia UE dla budowania demokracji w relacjach zewnętrznych w związku z faktem, że demokratyzacja przyczynia się do zmniejszania ubóstwa we wszystkich jego wymiarach. Zamierzeniem prezydencji jest stworzenie spójnych i jednolitych ram w celu uczynienia wsparcia UE dla procesu budowania demokracji na całym świecie bardziej efektywnym. Prezydencja będzie również pracować nad szczególnymi środkami służącymi uczynieniu europejskiej współpracy na rzecz rozwoju bardziej efektywną, aby zagwarantować wspólne działanie różnych obszarów polityki w celu przyczynienia się do zrównoważonego rozwoju globalnego, tj. spójności polityki rozwoju. Recesja gospodarcza uderza w najbardziej zagrożone kraje i jest przykładem kwestii, którą należy się zająć z poziomu kilku obszarów polityki.

Zwiększony poziom wolnego handlu

Wolny handel i otwartość promują wzrost, zatrudnienie i rozwój. Szybkie zakończenie negocjacji handlowych w Światowej Organizacji Handlu (Runda Dohijska) nabiera szczególnego znaczenia w kontekście obecnego kryzysu gospodarczego i tendencji protekcjonistycznych. Prezydencja będzie pracować również nad dokonaniem postępu i, o ile będzie to możliwe, zakończeniem toczących się negocjacji na temat porozumień w sprawie wolnego handlu z, na przykład, Koreą Południową, Indiami, Ukrainą, Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej, Wspólnotą Andyjską oraz Ameryką Środkową.

Ważną sprawą do rozpatrzenia w przyszłości jest sposób, w jaki wzrost i zagadnienia związane z handlem mogą się wzajemnie wspierać. Prace będą się koncentrować na wzmocnieniu, a także rozwijaniu zewnętrznego wymiaru Strategii Lizbońskiej. Stosunki handlowe UE z krajami trzecimi powinny zostać również włączone jako wyraźny składnik następcy Strategii Lizbońskiej. Ponadto, prezydencja będzie pracować w celu zagwarantowania by polityka handlowa wzmocniała wysiłki stojące przed spotkaniem w sprawie klimatu w Kopenhadze. Należy zająć się zwiększoną potrzebą finansowania handlu ze środków publicznych wynikającą z kryzysu finansowego zapewniając zgodność z porozumieniami międzynarodowymi w tym zakresie. Ramy regulacyjne powinny zostać dostosowane w celu promowania rozpowszechniania technologii przyjaznej środowisku, w szczególności w krajach rozwijających się.

Ważne spotkania:

- Nieformalne Spotkanie Ministrów Spraw Zagranicznych (spotkanie „Gymnich”), Sztokholm, 4–5 września 2009 roku.
- Nieformalny obiad ministrów ds. handlu, Bruksela, 13 września.
- Nieformalne spotkanie ministrów ds. obrony, Goeteborg, 28–29 września.
- Europejskie Dni Rozwoju, Sztokholm, 22–24 października. Z udziałem ministrów ds. współpracy międzynarodowej na rzecz rozwoju itd.
- W ramach kompleksowej współpracy z krajami spoza UE i z organizacjami multilateralnymi będą miały miejsce liczne „spotkania krajów trzecich” w Brukseli, Nowym Jorku, Sztokholmie i w wielu innych miejscach.

3. Odwrócenie postępów ekonomicznych ECOFIN – Rada do Spraw Gospodarczych i Finansowych

Na kształt działań będzie mieć wpływ nieprzerwane zarządzanie kryzysem gospodarczym i finansowym, włączając pracę nad rozwiązaniem problemów na rynku finansowym oraz zajmowanie się kwestią recesji i wzrastającym bezrobociem. Celem prac jest odbudowanie zaufania do rynków finansowych i porządek w finansach publicznych oraz zwalczanie negatywnych wpływów kryzysu na wzrost i zatrudnienie.

Kryzys gospodarczy i finansowy

Od jesieni 2008 gospodarka europejska boryka się z wyzwaniami, jakie nie miały jeszcze miejsca we współczesnych czasach. Stan gospodarki globalnej uległ znacznemu pogorszeniu. Problemy światowych rynków finansowych utrudniły przedsiębiorstwom i gospodarstwom domowym pożyczanie pieniędzy. W połączeniu z ograniczoną podażą globalną i wysokim poziomem niepewności dało to efekt w postaci największej recesji gospodarczej od lat 30-tych ubiegłego wieku. UE i jej Państwa Członkowskie prowadzą wspólne działania ukierunkowane na zwalczanie wszystkich aspektów kryzysu. Podjęto wiele działań w celu naprawy funkcjonowania systemu finansowego. W połączeniu ze środkami wdrożonymi przez Europejski Bank Centralny (EBC) i przez inne banki centralne pomogły one w częściowym przywróceniu zaufania do

rynków finansowych. W grudniu 2008 roku, Rada Europejska przyjęła wspólny plan odbudowy ukierunkowany na złagodzenie wpływu kryzysu na wzrost i zatrudnienie w UE. W Państwach Członkowskich podjęto szereg środków, które, w połączeniu z faktem zezwolenia na wprowadzenie automatycznych stabilizatorów, zahamowały recesję gospodarczą. Głównym zadaniem prezydencji jest realizowanie prac UE w celu naprawy działania rynku finansowego i zwalczanie kryzysu gospodarczego. Wymaga to kontynuacji środków podejmowanych na rynku finansowym, włączając program gwarancji dla banków i zarządzania aktywami o obniżonej wartości. Wymaga to również kontynuowania i przeprowadzania oceny działań stymulujących podejmowanych przez UE i Państwa Członkowskie oraz inicjowania dyskusji na temat sposobu, w jaki można przywrócić równowagę w finansach publicznych. Priorytety dla działań w Radzie ECOFIN odzwierciedlają potrzebę szerokiego spectrum działań podejmowanych w tym obszarze polityki. Prezydencja jest gotowa do podejmowania dalszych inicjatyw koniecznych do zwalczania kryzysu gospodarczego i finansowego.

Kryzys ekonomiczny ma wymiar globalny. Jednym z ważnych forów służących prowadzeniu dyskusji i podejmowaniu decyzji w sprawie globalnych odpowiedzi na kryzys jest G-20 składające się z krajów, których udział w całkowitej produkcji globalnej wynosi 85%. W drugiej połowie tego roku G-20 będzie zajmować się między innymi zagadnieniami dotyczącymi zwiększenia środków dla międzynarodowych instytucji finansowych. Prezydencja będzie pracować w Radzie ECOFIN w celu ustalenia wspólnego stanowiska UE przed spotkaniami G-20.

Nadzór i regulacja rynków finansowych

Doświadczenie wyniesione z kryzysu finansowego pokazało, że konieczna jest poprawa nadzoru oraz obowiązujących przepisów. Ważnym jest wzmocnienie obecnych ram regulacyjnych i stworzenie solidnego systemu ukierunkowanego na zapobieganie kryzysom pojawiającym się na rynkach finansowych w przyszłości. Proponowana nowa struktura nadzoru nad sektorem finansowym w UE jest ukierunkowana na zwiększenie szans na wykrywanie zagrożeń stabilności finansowej. Celem zmian jest, między innymi, poprawa koordynacji, współpraca i wymiana informacji między władzami zarówno na poziomie makro jak i mikro. Propozycje Komisji wymagają zwiększenia nadzoru obu z wyżej wymienionych poziomów. W tym kontekście proponowane jest ustanowienie wspólnego organu UE służącego kontroli makro-finansowej. Innym proponowanym elementem są trzy organy UE służące kontroli mikro-finansowej. Organom tym powierzone zostaną odpowiednie kompetencje i powinny one w szczególności gwarantować poprawę funkcjonowania kontroli transgranicznych grup finansowych w Europie. Zamierzeniem na czas prezydencji jest osiągnięcie porozumień politycznych w sprawie tych propozycji.

Zrównoważone finanse publiczne w perspektywie długookresowej

W czasach kryzysu szczególnie ważne jest odpowiednie wykorzystywanie środków i zachowanie porządku w finansach publicznych. Ważne jest również, aby działania wdrażane w celu zrównoważenia problemów krótkookresowych nie okazały się prze-

ciwne do efektów pożądaných w dłuższej perspektywie. Równowaga i jakość finansów publicznych stanowią kwestię priorytetową. Dyscyplina budżetowa mająca na celu osiągnięcie stosownego porządku w finansach publicznych promuje zdrowy rozwój gospodarczy. W związku z tym ważne jest stosowanie Paktu Stabilizacji i Wzrostu w sposób poprawny i odpowiedzialny. Istnieje również potrzeba sformułowania strategii odnoszącej się do tego, w jaki sposób Państwa Członkowskie mogą odwrócić ich znaczne deficyty w finansach publicznych i w jaki sposób możemy przygotować się do sprostania wyzwaniom czekającym nas w przyszłości. Ponadto, musimy czynić postępy w staraniach odnoszących się do tego, w jaki sposób stawiamy czoła długookresowym wyzwaniom ekonomicznym takim jak starzejąca się populacja i finansowanie naszych systemów pomocy społecznej.

Polityka UE służąca promocji wzrostu i zatrudnienia w Państwach Członkowskich w perspektywie długookresowej została ujęta w Strategii Lizbońskiej. Ministrowie Finansów dokonają oceny kluczowych aspektów Strategii w obszarach im podlegających i omówią projekt tej polityki po 2010 roku. Prezydencja planuje również prowadzić wymianę doświadczeń i wiedzy dotyczącej praktycznej pracy budżetowej. Ma to na celu wzmocnienie procesu budżetowego w Państwach Członkowskich UE będącego częścią długookresowych wysiłków podejmowanych w celu poprawy jakości i stabilności finansów publicznych.

Klimat

Wysoce priorytetową kwestią jest pomoc w zagwarantowaniu kontynuacji negocjacji w sprawie klimatu. Decydującą kwestią jest finansowanie redukcji poziomów emisji i dostosowania do zmian klimatycznych. Instrumenty ekonomiczne takie jak podatek od emisji dwutlenku węgla i handel emisjami odgrywają kluczową rolę w staraniach podejmowanych w celu rozwiązania problemów w zakresie klimatu. W celu umożliwienia UE osiągnięcia jej celów polityki klimatycznej i energetycznej oraz przejścia na gospodarkę ekologiczną konieczne jest odpowiednie zaprojektowanie instrumentów ekonomicznych. W związku z tym, prezydencja będzie inicjować dyskusje odnoszące się do sposobu, w jaki możemy najskuteczniej wykorzystać instrumenty ekonomiczne takie jak te wymienione powyżej w polityce klimatycznej.

Inne zagadnienia

Jednym z ważnych zagadnień jest zagwarantowanie by Rada i Parlament Europejski zatwierdziły roczny budżet na rok 2010. Kontynuowane będą również prace w celu stworzenia wewnętrznego rynku płatności w UE. Do innych ważnych zadań w agendzie należy opracowanie zharmonizowanych zasad fakturowania VAT, dobre zarządzanie w sprawach podatkowych (w szczególności prace związane z opodatkowaniem dochodów z oszczędności) i zwalczanie oszustw podatkowych.

Ważne spotkania:

- Nieformalne spotkanie ECOFIN, Goeteborg, 1–2 października. W spotkaniu będą uczestniczyć także gubernatorzy Banków Centralnych Państw Członkowskich.

- Nieformalne spotkanie Komitetu ds. Usług Finansowych (FSC), Sztokholm, 10 lipca.
- Nieformalne spotkanie ministrów odpowiedzialnych za e-administrację i konferencja e-administracja, Malmö, 18–20 listopada.

4. Bardziej bezpieczna i otwarta Europa Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (JHA)

Dokonująca się w ostatnich latach globalizacja przyniosła zmianę i rozwój w pozytywnym kierunku ogółu społeczeństwa. Zwiększona mobilność wraz z nowymi technologiami dają olbrzymie możliwości, lecz przynoszą one także wyzwania. Aby skutecznie zająć się obecnymi przepływami migracyjnymi i promować pozytywne efekty migracji ważna jest sprawnie funkcjonująca współpraca transgraniczna. Współpraca transgraniczna, zarówno pomiędzy Państwami Członkowskimi UE, jak i pomiędzy UE a resztą świata jest konieczna również, by móc skutecznie zwalczać takie problemy jak przestępczość. Prezydencja przypada na ważny okres. Opracowany zostanie nowy strategiczny program działania (Program Sztokholmski) w celu ujęcia w nim całego obszaru polityki. Ważnym elementem przyszłego programu jest osiągnięcie lepszej równowagi pomiędzy działaniami stojącymi na straży bezpieczeństwa i działaniami służącymi zachowaniu praw jednostki.

Prawa obywateli

Stworzenie większej pewności prawnej ma kluczowe znaczenie dla codziennego życia wielu obywateli. Wystąpienie problemów cywilnoprawnych w związku z przemieszczeniem się osób w granicach UE lub w związku z posiadaniem przez nich mienia w innym Państwie Członkowskim może w praktyce zakłócać swobodne przemieszczanie się. Ważne jest rozpoczęcie negocjacji w sprawie regulacji dotyczących prawa spadkowego i testamentów. Regulacja obejmie zasady dotyczące europejskiego certyfikatu spadkowego jak i zasady dotyczące stosowanego prawa krajowego. Należy również dokonać przeglądu I rozporządzenia brukselskiego w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych. Jednym z ważnych projektów prawnych jest e-sprawiedliwość, w ramach którego pod koniec roku planowane jest otwarcie europejskiego portalu internetowego. Możliwe będzie wykorzystywanie portalu w celu wyszukiwania informacji na temat prawodawstwa i procesów sądowych w Państwach Członkowskich. Współpraca w UE w obszarze prawa karnego opiera się na zaufaniu Państw Członkowskich do systemów prawnych innych państw. Zasada wzajemnego uznawania i wykonywania wyroków i decyzji wydanych w innych państwach ma fundamentalne znaczenie. Działania służące budowaniu zaufania są konieczne dla skutecznego działania systemu. Na przykład, konieczne jest wzmocnienie ochrony praw osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa. W drugim półroczu prowadzone będą negocjacje na temat minimalnych zasad odnoszących się do prawa osób podejrzanych i oskarżonych do bezpłatnego tłumaczenia. Prezydencja będzie również prowadziła prace nad sprawami dotyczącymi wsparcia i udzielania informacji ofiarom przestępstw, niezależnie od tego, w którym Państwie Członkowskim przestępstwo zostało

popelnione i negocjować wnioski Rady w sprawie skoordynowanej strategii wsparcia ofiar przestępstw.

Walka z przestępczością

Współpraca europejska odgrywa kluczowe znaczenie w zwalczaniu zorganizowanej przestępczości transgranicznej. Konieczny jest rozwój współpracy pomiędzy organami ścigania, włączając krajową policję, służbę celną i prokuratorów z jednej strony a europejską agencję ds. współpracy sądowniczej – Eurojust i Europejski Urząd Policyjny – Europol, z drugiej. Podstawą tej pracy jest bardziej skuteczna wymiana informacji, a prezydencja przedstawi propozycję strategii wymiany informacji. Przedstawiona zostanie również propozycja wprowadzenia obowiązkowej w całej UE akredytacji laboratoriów medycyny sądowej przetwarzających DNA i odciski palców. Kontrole graniczne prowadzone w Państwach Członkowskich są również ważnym narzędziem zwalczania przestępczości transgranicznej. Nowy System Informacyjny Schengen odegra kluczową rolę we współpracy międzynarodowej pomiędzy organami ścigania i w kontrolach granicznych, a prezydencja będzie traktować tę sprawę priorytetowo. W celu zwalczania przestępczości konieczny jest wzrost wymiany informacji pomiędzy władzami Państw Członkowskich UE. Prezydencja zamierza pracować nad tym, aby ta wymiana odpowiadała mechanizmom przetwarzającym informacje w sposób zgodny z prawem a jednocześnie chroniący prywatność jednostki. We współpracy z innymi Państwami Członkowskimi Szwecja podejmie inicjatywę propozycji przekazywania postępowań, co oznacza, że osoba podejrzana o popełnienie przestępstwa w jednym kraju może stanąć przed sądem w innym kraju. Powodem przekazywania postępowań jest fakt, że powinny one być prowadzone w miejscu najbardziej do tego odpowiednim, takim jak kraj zamieszkania podejrzanego lub kraj, w którym oskarżony jest już sądzony za inne przestępstwa. Prezydencja będzie również prace w celu rozwoju wymiany wiedzy z zakresu przestępczości i metod służących jej zapobieganiu, szczególnie przestępczości, która wpływa na codzienne życie obywateli. Podjęte zostaną inicjatywy służące wzmocnieniu europejskiej sieci prewencji kryminalnej (EUCPN).

Do innych ważnych zagadnień do rozpatrzenia w drugiej połowie roku należy zacieśnienie regulacji UE w odniesieniu do wykorzystywania seksualnego dzieci i dziecięcej pornografii (włączając „grooming” – działalność polegająca na seksualnym wykorzystywaniu dzieci przez osoby dorosłe, możliwym dzięki nawiązaniu kontaktu za pomocą technologii komunikacyjnych, zwłaszcza przez Internet i doprowadzaniu do kontaktów z nimi) oraz do zwalczania handlu ludźmi. Negocjowana będzie nowa decyzja ramowa odnosząca się do tych problemów. Ponadto, oczekuje się, że UE przyjmie plan działania w sprawie współpracy z krajami pochodzenia i tranzytu odnośnie handlu ludźmi. W Brukseli odbędzie się ministerialna konferencja na temat handlu ludźmi, w której będą uczestniczyć przedstawiciele Państw Członkowskich UE, Rosji, Ukrainy, Bałkanów Zachodnich i USA.

Ataki terrorystyczne przeprowadzane w ostatnich latach zarówno w Europie, jak i na całym świecie doprowadziły do zwiększenia współpracy w UE wymierzonej przeciwko terroryzmowi. Prezydencja będzie kontynuować te prace w oparciu o plan

działania przyjęty przez UE. Nowe doświadczenia, wiedza i najlepsza praktyka z pewnością wywrą wpływ na tę współpracę. Przy opracowywaniu działań zapobiegawczych przeciwko radykalizacji i rekrutacji do ekstremistycznych grup stosujących przemoc można sięgać do udanych, wypracowanych na poziomie krajowym projektów.

Zwiększona zdolność w zapobieganiu i zarządzaniu kryzysami i katastrofami

Zdolność UE w zarządzaniu kryzysami i katastrofami uległa w ostatnich latach poprawie, lecz istnieje potrzeba rozwijania tej współpracy. Prezydencja będzie kontynuować tworzenie bezpieczniejszej Europy poprzez zmniejszanie zagrożenia kryzysami i katastrofami oraz poprzez dostosowywanie swojej zdolności zarządzania nimi. Podejmowane są działania w celu rozwoju prac Państw Członkowskich i UE nad zapobieganiem kryzysom i katastrofom. Wysiłki podejmowane w celu zwiększenia zdolności i współpracy w UE na rzecz zapobiegania i zarządzania poważnymi wypadkami spowodowanymi przez substancje chemiczne, biologiczne, radiologiczne i jądrowe stanowią część założeń w obszarze obrony cywilnej. Prezydencja omówi komunikat Komisji w sprawie działań służących zapobieganiu terroryzmowi w obszarze substancji chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych w celu uzgodnienia dalszego działania.

Wspólna polityka azylowa i migracyjna

UE zdecydowała się wprowadzić wspólny system azylowy, który cechuje przejrzystość i pewność prawną. Zamierzeniem prezydencji jest przyczynienie się do dalszej harmonizacji prawa azylowego. W drugim półroczu renegocjowany będzie projekt dyrektywy mającej na celu stworzenie bardziej jednolitego sposobu przyjmowania azylantów w UE. Projekt zawiera zapisy o dostępie do rynku pracy dla ubiegających się o azyl. W celu utrzymania wiarygodności systemu azylowego, powinny istnieć przepisy, charakteryzujące się pewnością prawną odnośnie odsyłania osób, których wnioski o azyl zostały odrzucone, do kraju pochodzenia. Jednocześnie konieczne jest udzielanie wsparcia w przyjmowaniu uchodźców w regionach spoza UE. Istotnym przykładem wsparcia jest wspólny program przesiedleńczy UE. UE powinna podjąć kroki, aby stać się bardziej atrakcyjną dla migracji zarobkowej. Prace nad sformułowaniem wspólnych zasad będą kontynuowane w drugim półroczu. Powiązania pomiędzy migracją a rozwojem mają kluczowe znaczenie dla zrównoważonej i długookresowej polityki. Pozytywne wpływy migracji na rozwój zarówno w kraju docelowym jak i w kraju pochodzenia oraz skutki odczuwane przez samych migrantów będą promowane przy współpracy z krajami trzecimi. Będzie się to odbywać w ramach globalnego podejścia UE do migracji, w którym partnerstwo z krajami trzecimi jest ważnym narzędziem wdrażania tych wysiłków. Współpraca na poziomie UE jest również niezmiernie istotna w odniesieniu do polityki wizowej. Potrzebne są wspólne zasady służące ułatwieniu kontaktów pomiędzy ludźmi. Prezydencja pragnie pomóc zagwarantować sprawne wprowadzenie Systemu Informacji Wizowej (VIS) w grudniu 2009. System VIS ułatwi rozpatrywanie wniosków wizowych poprzez wprowadzenie wymogu odcisków palców i zdjęć. Decyzja w sprawie wspólnej polityki wizowej zostanie podjęta w 2009 roku.

Wzmocnienie integracji poprzez wymianę wiedzy i doświadczeń

W celu zagwarantowania praw jednostki i wykorzystania potencjału migracji potrzebna jest skuteczna polityka integracyjna. Punktem wyjściowym dla współpracy w UE w zakresie polityki integracyjnej jest zasada kompetencji krajowych Państw Członkowskich. Polityka integracyjna Państw Członkowskich powinna zostać wzmocniona poprzez skuteczną, zbudowaną na wspólnych, podstawowych zasadach integracji wymianę wiedzy i doświadczeń w Europie. Współpraca w UE ma przyczynić się do realizacji ambitnej polityki Państw Członkowskich zgodnej z wnioskami Rady w sprawie integracji z listopada 2008 r. Prezydencja zamierza prowadzić prace nad identyfikacją porównywalnych wskaźników na szczeblu europejskim w celu monitorowania wyników polityki integracyjnej.

Ważne spotkania:

- Nieformalne spotkanie Ministrów Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, Sztokholm, 15–17 lipca. Spotkanie będzie poświęcone dyskusji na temat nowego strategicznego programu działania dla współpracy w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych na lata 2010–2014.
- Konferencja: „Justice in the EU – from the Citizen’s Perspective” (Wymiar Sprawiedliwości w UE z perspektywy obywatela), Sztokholm, 22–23 lipca. Konferencja przyjrzy się dostępowi jednostek do wymiaru sprawiedliwości w UE.
- Konferencja: „Labour Migration and its Development Potential in the Age of Mobility” (Migracja zarobkowa i jej potencjał rozwojowy w erze mobilności), Malmö, 15–16 października.
- Konferencja ministerialna: „Towards EU Global Action against Trafficking in Human Beings” (W kierunku globalnego działania UE przeciwko handlowi ludźmi), Bruksela, 19–20 października. Obecni będą uczestnicy z UE, krajów EPS, Rosji, USA, etc.
- Konferencja: „Integration of New Arrivals – Incentives and Work in Focus” (Integracja przybyszów – wskazanie na znaczenie zachęt i pracy), Malmö 14–16 grudnia.

5. Pełne zatrudnienie i dobry stan zdrowia

Rada ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumentckich (EPSCO)

Pełne zatrudnienie zarówno kobiet jak i mężczyzn oraz zredukowane wykluczenie poprzez trwałe reformy strukturalne będzie stanowić przedmiot prac. Dobry stan zdrowia jest kluczową kwestią zarówno ze względów ekonomicznych jak i społecznych. Spełnienie tych celów jest konieczne, aby UE mogła stawiać czoła wyzwaniom krótkookresowym w postaci wzrastającego bezrobocia i długookresowym takim jak globalizacja i starzejąca się populacja UE. Te względy będą wyznaczać kierunek prac prezydencji w obszarze rynku pracy, polityki społecznej, opieki zdrowotnej i równości płci. W kierunku pełnego zatrudnienia i bardziej integrujących społecznie rynków pracy. Praca

stanowi najważniejszą podstawę dobrobytu ekonomicznego i społecznego zarówno dla jednostek jak i ogółu społeczeństwa. W perspektywie krótkookresowej kluczowe są działania służące zwiększaniu zatrudnienia. W perspektywie długookresowej konieczne jest wykorzystanie potencjału zasobów ludzkich całej UE i zapewnienie zatrudnienia większej liczbie osób. UE nie stać na to, aby ludzie pozostawali poza rynkiem pracy. Konieczne jest zbudowanie w Europie stabilnych fundamentów w celu konsolidacji rynków pracy i systemów zabezpieczenia społecznego. W obecnej sytuacji gospodarczej nie możemy krótkookresowo łagodzić skutków rosnącego bezrobocia poprzez zamykanie ludzi w systemie, który pociąga za sobą trwałe wykluczenie. Prezydencja będzie pracować nad znalezieniem rozwiązań, które złagodzą negatywne skutki niskiego poziomu wzrostu zatrudnienia i, które umożliwią przeprowadzanie ciągłych reform służących stworzeniu silniejszych i bardziej integrujących społecznie rynków pracy. Czynna polityka w zakresie rynku pracy i czynna polityka w zakresie ubezpieczeń społecznych stanowią ważny element tego procesu. W drugim półroczu prezydencja będzie dążyć do zagwarantowania spójnego i odpowiedzialnego działania UE w celu ochrony zatrudnienia i systemu opieki społecznej Europy w długoterminowej perspektywie. Prezydencja będzie w swoich pracach dążyć do celu pełnego zatrudnienia i bardziej integrujących społecznie rynków pracy w obszarze EPSCO. Celem jest przyjęcie wniosków w sprawie nowej strategii UE na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia na następne dziesięć lat (tj. następna Strategia Lizbońska) przed szczytem Rady Europejskiej.

Promowanie dobrego stanu zdrowia

Dobry stan zdrowia obywateli UE jest niezmiernie ważny. Konieczne są działania zapobiegawcze. Negocjacje na temat dyrektywy o mobilności pacjentów, której celem jest zwiększenie możliwości pacjentów na poszukiwanie i otrzymywanie opieki zdrowotnej i dentystrycznej w innym kraju UE, stanowią ważny priorytet na drugie półroczcie. Innymi ważnymi zagadnieniami do omówienia w okresie prezydencji są warunki refundacji kosztów transgranicznej opieki medycznej oraz obszary przyszłej współpracy pomiędzy Państwami Członkowskimi w zakresie opieki zdrowotnej. Inną ważną sprawą dla pacjentów jest wzmocnienie współpracy w UE w zakresie e-zdrowia. UE musi być gotowa radzić sobie z obecnymi wyzwaniami zdrowotnymi. Jednym z takich wyzwań jest odporność na antybiotyki. Problem bakterii, które nie mogą już być leczone antybiotykami narasta na całym świecie. Bez dostępu do skutecznych antybiotyków powszechne choroby mogą stać się śmiertelnym zagrożeniem. Ambicją prezydencji jest podjęcie decyzji w sprawie innowacyjnych sposobów zapewniających rozwój nowych antybiotyków. Podczas prezydencji konieczne będzie zajęcie się problemem spowodowanym przez wybuch grypy A (H1N1). Odbędzie się konferencja z udziałem ekspertów, podczas której eksperci UE w dziedzinie chorób zakaźnych omówią swoje doświadczenia i potrzebę podejmowania dalszych działań. Kolejnym wyzwaniem są fałszywe leki. Prezydencja będzie dążyć do osiągnięcia postępów w odniesieniu do pakietu farmaceutycznego, co obejmuje środki czujności farmakologicznej. Kolejnym zagadnieniem jest wdrożenie unijnej strategii alkoholowej. Komisja ma przedstawić pierwszy raport z postępów w sprawie wdrażania strategii na poziomie krajowym i eu-

ropejskim. Ambicją jest ustanowienie długookresowych działań zapobiegawczych szkodom wyrządzonym przez alkohol.

Zdrowsze i godne starzenie się

Rosnący odsetek osób starszych jest wyzwaniem, lecz jednocześnie możliwością dla Państw Członkowskich. Celem prezydencji jest zwiększenie szans osób starszych w UE na starzenie się z godnością i w zdrowiu. Aby to osiągnąć, ważne jest zagwarantowanie tego, aby osoby pracujące nad sprawami związanymi ze zdrowiem i opieką społeczną lepiej ze sobą współpracowały i koncentrowały się na osobach starszych. Prezydencja pragnie znaleźć rozwiązania koordynacyjne i kooperacyjne oraz podkreślić znaczenie dobrych praktyk w różnych Państwach Członkowskich UE. Prezydencja pragnie poprzez tę inicjatywę dodać do agendy UE zagadnienia dotyczące osób starszych.

Zwiększenie równości płci i wzmocniona ochrona przeciwko dyskryminacji

W celu zwiększenia wzrostu i rozwoju, UE musi lepiej wykorzystywać potencjał zarówno kobiet jak i mężczyzn. Praca ministrów ds. równości płci będzie ukierunkowana na znaczenie równości płci dla rozwoju gospodarczego i zatrudnienia. Postępy w dziedzinie równości płci przyczynią się do rozwoju społeczeństwa cechującego się spójnością społeczną, wysokim poziomem zatrudnienia i zrównoważonym wzrostem gospodarczym. Do innych ważnych kwestii należą inicjatywy ukierunkowane na zwalczanie przemocy stosowanej przez mężczyzn wobec kobiet i kontynuacja planu działania ONZ na rzecz równości płci, Pekijska Platforma Działania. Prezydencja przedstawi sprawozdanie z rozwoju obszarów objętych Pekijską Platformą w ciągu ostatnich pięciu lat w Państwach Członkowskich UE. Prezydencja będzie pracować również nad podjęciem decyzji w kwestii projektów dyrektyw, które stworzą większe szanse na pogodzenie pracy zawodowej z życiem rodzinnym i zapewnią zwiększoną ochronę zdrowia i bezpieczeństwa: równe traktowanie samozatrudnionych kobiet i mężczyzn oraz działania służące poprawie zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy dla pracowników ciężarnych, pracownic, które niedawno urodziły dzieci lub karmiących piersią. Prace nad zwalczaniem wszelkich form dyskryminacji mają priorytetowe znaczenie. Prezydencja będzie prowadzić prace w celu zagwarantowania podjęcia decyzji w odniesieniu do dyrektywy w sprawie równego traktowania osób niezależnie od wyznania lub poglądów, upośledzenia, wieku lub orientacji seksualnej.

Ważne spotkania:

- Nieformalne spotkanie ministerialne, Jönköping, 6–9 lipca. Pierwsza część spotkania, w dniach 6–7 lipca, będzie poświęcona alkoholowi i zdrowiu, odporności na antybiotyki oraz e-zdrowiu. Druga część spotkania, w dniach 8–9 lipca, będzie się koncentrować na kwestii ograniczania wykluczenia.
- Konferencja: „Healthy and Dignified Ageing” (Zdrowe i godne starzenie się) Solna/Sztokholm, 15–16 września.

- Konferencja z udziałem ekspertów na temat odporności na antybiotyki, Sztokholm, 17 września.
- Konferencja z udziałem ekspertów na temat alkoholu, Sztokholm, 21–22 września.
- Ósmy Europejski Okrągły Stół w sprawie ubóstwa i wykluczenia społecznego, Sztokholm, 15–16 października.
- Konferencja wysokiego szczebla w sprawie włączenia do rynku pracy, Sztokholm, 26–27 października.
- Konferencja wysokiego szczebla w sprawie znaczenia równości płci dla wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, Sztokholm, 15–16 października.
- Szczyt Równości, 16–17 listopada.

6. Konkurencyjna Europa Rada ds. Konkurencyjności

Europa ma niezwykłą szansę na objęcie przywództwa w rozwoju w kierunku długookresowego zrównoważonego wzrostu poprzez dostosowanie do ekoelektywnej gospodarki. Wymogami wstępnymi są sprawnie funkcjonujący Jednolity Rynek cechujący się otwartością, dobrymi warunkami prowadzenia działalności gospodarczej, szczególnie dla małych i średnich przedsiębiorstw, zmniejszonymi barierami administracyjnymi, wspólną ochroną konsumentów i wolnym handlem. Zasoby wykorzystywane na badania i innowacje muszą zachowywać wysoką jakość i być wykorzystywane bardziej efektywnie, aby w większym stopniu przyczyniać się do wzmocnienia konkurencyjności Europy. Przyszła strategia zrównoważonego wzrostu i zatrudnienia powinna być budowana w oparciu o te przesłanki i wraz z globalnym porozumieniem klimatycznym w Kopenhadze stanowić podstawę dla zrównoważonego wzrostu gospodarczego na równych warunkach.

Uzdrowienie gospodarki i przejście na ekoelektywną gospodarkę

W drugiej połowie bieżącego roku kontynuowane będzie wdrażanie planu naprawy gospodarczej. Celem planu jest zwiększenie popytu i ułatwienie inwestycji długoterminowych przy położeniu nacisku na długotrwały proces przechodzenia na ekoelektywną gospodarkę i na wzmocniony Jednolity Rynek. Ułatwienia dla nowych i rozwijających się gałęzi przemysłu utworzą nowe miejsca pracy i przyczynią się do osiągnięcia przez UE jej celów klimatycznych.

Przyszła długotrwała strategia wzrostu

Rada ds. Konkurencyjności wniesie wkład do dyskusji na temat następnej strategii lizbońskiej na lata 2010–2020. Jako ważne czynniki w tej dyskusji, prezydencja będzie szczególnie podkreślać przejście na ekoelektywną gospodarkę, wzmocniony rynek wewnętrzny oraz wymiar zewnętrzny. Gospodarka potrzebuje stabilnego, długookresowego podejścia strategii lizbońskiej. Rada ds. Konkurencyjności ma do odegrania kluczową rolę przywódczą w przechodzeniu na ekoelektywną gospodarkę w ścisłej współpracy z Radą ds. Energii i Środowiska Naturalnego i innymi konfiguracjami Rady.

Sprawnie funkcjonujący Jednolity Rynek

Rynek wewnętrzny stanowi podstawę dla współpracy w UE. Wspólny rynek stwarza warunki dla wzrostu i zatrudnienia, i stanowi model dla całego świata. Rada ds. Konkurencyjności będzie kontynuować prace nad wzmocnieniem Jednolitego Rynku. W celu realizacji możliwości obywateli UE i przedsiębiorców ważne jest, aby współpraca pomiędzy Państwami Członkowskimi, władzami i instytucjami przebiegała sprawnie. Celem dla wszystkich powinno być znajomość, rozumienie, stosowanie i egzekwowanie zasad Jednolitego Rynku. Jednym z zagadnień, które będą uznane za priorytetowe jest oczekiwane zalecenie Komisji w sprawie partnerstwa z Państwami Członkowskimi dla wdrażania Jednolitego Rynku. Celem prac jest przyjęcie wniosków Rady w sprawie zalecenia obejmującego wszystkie Państwa Członkowskie i lepsza realizacja założeń Jednolitego Rynku poprzez współpracę, edukację i informacje. Wnioski mogą pomóc ułatwić wzrost gospodarczy i zatrudnienie oraz skutkować większą świadomością swoich praw wśród przedsiębiorstw i konsumentów. Ważne są korzystne warunki stwarzane dla konkurencji, a liberalizacja regulacji odnoszących się do pomocy państwa powinna być jedynie tymczasowym działaniem. Prezydencja będzie dążyć do poczynienia możliwie największych postępów w negocjacjach w sprawie patentu wspólnotowego i Europejskiego Sądu Patentowego. Stworzenie ekonomicznie opłacalnego patentu wspólnotowego i systemu rozstrzygania sporów patentowych ma istotne znaczenie dla klimatu dla innowacji w Europie, a tym samym dla konkurencyjności UE. Skuteczna ochrona praw własności intelektualnej ma kluczowe znaczenie dla jak najlepszego wykorzystania przez UE istniejącej zdolności innowacyjnej. Dyrektywa usługowa zostanie wdrożona najpóźniej do grudnia. W celu ułatwienia swobody świadczenia usług, Państwa Członkowskie muszą pozbywać się niepotrzebnej biurokracji, upraszczać administrację i wzmacniać prawa konsumentów. Dla konsumentów dyrektywa o swobodzie świadczenia usług oznacza większe możliwości porównywania usług świadczonych w innych krajach i ochronę przeciwko dyskryminacji ze względu na narodowość lub miejsce zamieszkania. Aby osiągnąć możliwie największy wpływ na wzrost sektora usług, wszystkie Państwa Członkowskie powinny wymieniać swoje doświadczenia w ramach potencjału, jaki proponuje dyrektywa usługowa. Prezydencja będzie pracować nad osiągnięciem porozumienia dotyczącego projektu dyrektywy w sprawie praw konsumentów. Zharmonizowana ochrona konsumenta pomoże zwiększyć zaufanie konsumentów i przedsiębiorstw do handlu transgranicznego, przynosząc w efekcie większą konkurencyjność, większy wybór i niższe ceny.

Poprawa warunków prowadzenia działalności gospodarczej

Do jednych z głównych zadań należy ułatwienie codziennego prowadzenia działalności przez spółki, zapewniając w ten sposób podstawy istnienia długotrwałego i konkurencyjnego sektora przedsiębiorstw. Lepsze regulacje i ograniczenie obciążeń administracyjnych, lepszy dostęp do funduszy dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz zachęcanie ich do uczestnictwa w procesie zamówień publicznych, ułatwianie zakładania i prowadzenia działalności gospodarczej przez kobiety, promowanie innowacji i wykorzystywanie potencjału towarzyszącego przejściu na efektywną gospodarkę to decydujące

czynniki, dzięki którym UE będzie mogła wyjść z obecnej sytuacji ekonomicznej. Ma to również znaczenie dla generowania długookresowego wzrostu i dalszego stosowania równego pola gry w odniesieniu do przedsiębiorczości w UE. Europa musi wspierać wydobywanie własnych surowców. Poprawiając kryteria środowiskowe w zamówieniach publicznych przyczynimy się do zwiększenia wzrostu gospodarczego.

Konkurencyjna europejska przestrzeń badań i innowacji

Prace będą się koncentrować na sposobie, w jaki UE ma wykorzystywać zasoby badawcze w bardziej efektywny sposób. Celem jest uzgodnienie tego, jakie zasoby powinny być wykorzystywane i sposobu lepszej koordynacji i zarządzania tymi inwestycjami. Jednym z ważnych zagadnień jest projekt wspólnych inicjatyw na poziomie europejskim, włączając Program Ramowy UE dla Badań Naukowych. Prezydencja będzie priorytetowo traktować dyskusję na temat sposobu, w jaki europejskie badania naukowe mogą najlepiej sprostać przyszłym wymaganiom w takich obszarach jak zdrowie, energia oraz klimat. Rozwój rynku wewnętrznego dla badań i innowacji, tj. europejskiej przestrzeni badawczej, który wymaga zarówno krajowych jak i wspólnych inicjatyw, również zajmuje wysoką pozycję w agendzie. Prezydencja będzie kontynuować rozpoczęte prace i dążyć do zaproponowania mechanizmów zarządzania dla efektywnego wykorzystania tych zasobów i lepszej współpracy pomiędzy obszarami polityki, np. w kontekście trójkąta wiedzy. Innowacje będą niezmiernie ważne w przekształcaniu europejskiego sektora przedsiębiorstw tak, by stał się on bardziej zrównoważony i wykorzystywał wymogi zrównoważonej produkcji i konsumpcji w celu wzmocnienia konkurencyjności. Prezydencja wnieśli wkład do Europejskiego Planu Działania dla Innowacji, który łączy się z europejską przestrzenią badawczą.

Ważne spotkania:

- Nieformalne spotkanie ministrów, Umea, 14–16 października. Spotkanie będzie się koncentrować na zagadnieniach na przyszłość, takich jak stała wydajność rynku wewnętrznego otwartego na zewnątrz, przejście na ekofektywną gospodarkę oraz sposoby sprostania przyszłym wyzwaniom badawczym.
- Konferencja: „New Worlds, New Solutions – Research and Innovation as a Basis for Developing Europe in a Global Context” Nowe światy, nowe rozwiązania – badania i innowacje jako podstawa rozwijającej się Europy w kontekście globalnym), Lund, 6–8 lipca.
- Konferencja: „The Knowledge Triangle Shaping the Future of Europe” (Trójkąt wiedzy kształtujący przyszłość Europy), Göteborg, 31 sierpnia–2 września.
- Konferencja: „Safe Products – At the Core of the EU Single Market” Bezpieczne produkty – istotą Jednolitego Rynku UE), Solna/Sztokholm, 11 września.
- Konferencja: „From the Charter for Small Enterprises to the Small Business Act” (Od Karty Małych Przedsiębiorców do ustawy o małych przedsiębiorstwach), Upplands Väsby/Sztokholm, 4–6 października. Specjalne warsztaty zostaną poświęcone kwestii przedsiębiorczości kobiet. Do pozostałych tematów warsztatów należeć będą ekologiczne innowacje, zielone zamówienia publiczne oraz działania ukierunkowane na oszczędność energii w małych i średnich spółkach.

- Europejski Dzień Konkurencyjności, Upplands Väsby/Sztokholm, 7 października.
- Konferencja: „An Eco-efficient Economy – Towards Innovative and Sustainable Competitiveness” (Gospodarka ekologiczna – ku innowacyjnej i zrównoważonej konkurencyjności), Linköping, 2–3 listopada.
- Konferencja: „Consumer Rights in the Internal Market” (Prawa konsumenta na rynku wewnętrznym), 4 listopada.
- International Regulatory Reform Conference (Międzynarodowa konferencja poświęcona reformie regulacyjnej), Sztokholm, 11–13 listopada. Konferencja będzie koncentrować się na różnych aspektach reformy regulacyjnej i lepszych uregulowań z perspektywy przedsiębiorstw.
- Konferencja: „The Enforcement of Intellectual Property Rights” (Wykonywanie prawa własności intelektualnej), Sztokholm, 15–16 grudnia.

7. W kierunku ekoefektywnej gospodarki – transport, telekomunikacja i energia Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii (TTE)

Przejsie na ekoefektywną gospodarkę pozwoli sprostać wyzwaniom klimatycznym i wzmocnić konkurencyjność UE. W obszarze transportu, prezydencja będzie przypisywać priorytetowe znaczenie sformułowaniu polityki transportowej UE po roku 2010, logistyce przewozów towarowych oraz wdrażaniu nowych technologii. W obszarze technologii informatycznych/telekomunikacji, prace będą się koncentrować na wkładzie technologii informatycznych w zwiększanie konkurencyjności UE. Dzięki stosowaniu technologii informatycznych, Europa może stać się bardziej zrównoważona ekonomicznie, konkurencyjna i wydajna. W obszarze energii, kontynuowane będzie wdrażanie drugiego przeglądu strategii energetycznej, ze szczególnym naciskiem położonym na efektywność energetyczną.

Polityka transportowa na przyszłość

Globalizacja wymaga większej liczby nowych rozwiązań dla zrównoważonego transportu. Prezydencja będzie koncentrować swe prace na zrównoważonym i ekologicznym systemie transportowym. Europa potrzebuje spójnego, wydajnego systemu transportowego, w którym koordynowane są różne rodzaje transportu. Poprzez osiągnięcie lepszego wspólnego funkcjonowania różnych elementów systemu transportowego możliwe jest zmniejszenie skutków zmian klimatycznych. Prezydencja będzie traktować priorytetowo prace nad przyszłą polityką transportową, które obejmują dyskusję na temat Transeuropejskiej Sieci Transportowej (TEN-T), zielone korytarze oraz bardziej efektywne wykorzystanie przestrzeni powietrznej. Do ważnych narzędzi należy poprawa logistyki i wprowadzenie nowych rozwiązań technologicznych, w związku z czym prezydencja będzie priorytetowo traktować wdrożenie ram dla opracowania inteligentnych systemów transportowych (ITS). Efektywna logistyka opiera się o konkurencyjną żeglugę i koleje. Koleje i żegluga będą rozwijane poprzez propozycje dotyczące sieci kolei służących konkurencyjnemu przewozowi towarów oraz europejskiego obszaru transportu morskiego bez granic. Ministrowie transportu będą kontynuować prace jesienią. Czynione są postępy w sprawie uregulowania praw pasażera, a prezydencja bę-

dzie dążyć do osiągnięcia porozumień w sprawie regulacji zarówno w kwestii pasażerów autobusów jak i statków. Prace nad Galileo, cywilnym europejskim systemem nawigacji satelitarnej przebiegają zgodnie z planem. W obszarze lotnictwa omówiona zostanie dyrektywa w sprawie opłat za ochronę lotnictwa.

Telekomunikacja/technologia informacyjna oraz dostępne społeczeństwo wiedzy

Technologie informacyjne oraz łączność elektroniczna są ważnymi składnikami wzrostu gospodarczego i rosnącej konkurencyjności Europy. Technologie informacyjne są w dużym stopniu integralną częścią codziennego życia, zarówno jednostek jak i spółek, lecz ich potencjał nie jest w pełni wykorzystywany. Opracowywane mogą być nowe usługi, np. usługi promujące społeczeństwo bardziej zrównoważone ekologicznie. Technologie informacyjne stwarzają możliwości innowacji i zwiększonej konkurencyjności europejskiej. Prezydencja zamierza przyczynić się do tego, aby przyszła wspólna polityka UE koncentrowała się na społeczeństwie informacyjnym. UE potrzebuje nowoczesnych, perspektywicznych ram regulacyjnych dla łączności elektronicznej. Prezydencja będzie pracować nad zagwarantowaniem zatwierdzenia jesienią pakietu telekomunikacyjnego, czyli zweryfikowanych ram regulacyjnych dla łączności elektronicznej. Zakresy częstotliwości, które zostały uwolnione dla usług łączności innych niż TV, dywidendy cyfrowe, są dobrze dostosowane do ruchomych usług szerokopasmowych o adekwatnym zasięgu umożliwiającym dobrą łączność, szczególnie na obszarach słabo zaludnionych. Gdyby więcej krajów zarządzało swoimi dywidendami cyfrowymi w skoordynowany sposób, korzyści dla konsumentów byłyby olbrzymie.

Skuteczna polityka energetyczna

Zagadnienia związane z energią są nadal bardzo istotne, szczególnie w kontekście międzynarodowych negocjacji klimatycznych. Przejście na europejską efektywną gospodarkę jest konieczne dla konkurencyjności, bezpieczeństwa energetycznego i środowiska naturalnego. Drugi przegląd strategii energetycznej oraz pakiet inicjatyw w sprawie bezpieczeństwa dostaw przedstawiony przez Komisję w listopadzie 2008 r. będą stanowić podstawę tych prac. Ministrowie odpowiedzialni za energię będą kontynuować prace na rzecz bezpieczeństwa energetycznego w UE oraz solidarnego planu działania. Jesienią nacisk położony zostanie na środkach efektywności energetycznej. Efektywność energetyczna ma kluczowe znaczenie, zarówno dla klimatu jak i bezpiecznych dostaw energii. Prezydencja zamierza prowadzić prace w celu zagwarantowania podjęcia decyzji odnośnie proponowanej zmiany dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej budynków. Ministrowie energii omówią również i wniosą swój wkład w przygotowywany zrewidowany plan działania na rzecz efektywności energetycznej. Po tegorocznym kryzysie gazowym, Komisja wniosła propozycję w sprawie bezpieczeństwa dostaw, obejmującą zmianę do obecnie obowiązującej dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu. Prezydencja zamierza prowadzić prace w kierunku osiągnięcia wczesnego porozumienia pomiędzy Radą a Parlamentem Europejskim. Prezydencja przyjrzy się również oczekiwanemu komunikatowi w sprawie finansowania technologii niskoemisyjnych. Stosunki międzynarodowe UE oraz dialog w dziedzi-

nie energii mają coraz większe znaczenie. Spodziewane są negocjacje w sprawie poszerzenia Wspólnoty Energetycznej o Mołdawię, Ukrainę oraz Turcję, a także w sprawie współpracy energetycznej pomiędzy UE a Nigerią. Istotny jest rozwój rynku energetycznego wokół Morza Bałtyckiego. Prace nad wdrożeniem planu działań związanych z połączeniami międzysystemowymi na rynku energii państw bałtyckich będą kontynuowane. Głównym tematem podczas nieformalnego spotkania ministrów energii będzie przechodzenie na efektywną gospodarkę, z podkreśleniem wydajnych systemów energetycznych.

Ważne spotkania:

- Nieformalne spotkanie ministrów energii, Are, 23–24 lipca.
- Nieformalny obiad roboczy z udziałem ministrów transportu, Sztokholm, 21 września, „EU Transport Policy after 2010 – The Future of Transport” (Polityka transportowa UE po roku 2010 – Przyszłość transportu).
- Konferencja wysokiego szczebla: „Effective Bioenergy” (Wydajna bioenergia), Sztokholm, 17–18 września.
- Spotkanie wysokiego szczebla: „Greater Use of Both New and Already Existing Technologies” (Większe wykorzystanie nowych i już istniejących technologii) w sprawie nowych technologii dla bezpiecznego, przyjaznego środowiska transportu drogowego, Göteborg, 26–27 października.
- Konferencja wysokiego szczebla: „Creating impact for an eUnion 2015” (Wywieranie wpływu na e-Unię 2015) na temat społeczeństwa informacyjnego w przyszłości, Visby, 10–11 listopada.

8. Korzystanie z zasobów bez ich zużywania Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa

Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa zajmuje się kwestiami związanymi z żywnością, zdrowiem zwierząt, rozwojem wsi, ważnymi kwestiami, które mają wpływ na codzienne życie obywateli UE. Prezydencja wyznacza trzy priorytety: „zrównoważone rybołówstwo”, „żywność i klimat – globalne wyzwania” oraz „prawidłowa produkcja zwierzęca i zdrowe zwierzęta”.

Długookresowe zrównoważone rybołówstwo

Ogólna koncepcja prezydencji dotycząca polityki rybołówstwa ma w założeniu stworzenie warunków korzystania z zasobów bez ich zużywania. Korzystanie z zasobów mórz musi być zrównoważone w skali długookresowej, pod względem gospodarczym, środowiskowym i społecznym. Obecna sytuacja zarówno stad ryb, jak i przemysłu rybnego pokazuje, że wspólnej polityce rybołówstwa nie udało się osiągnąć zamierzonych celów. Obecna sytuacja charakteryzuje się przetrzebionymi stadami ryb, niskim poziomem zrównoważenia ekologicznego i niską zyskownością. Każdego roku na jesieni Rada podejmuje decyzje w sprawie regulacji dotyczących rybołówstwa na następne

lata, w tym kwot połowowych. Ambicją prezydencji jest ustanowienie na podstawie tej decyzji podstaw do zrównoważonego rybołówstwa. Kluczowym aspektem w osiągnięciu zrównowazenia jest zgodność z ramami regulacyjnymi. W tym celu, wymagany jest skuteczny system kontroli. Skuteczny system kontroli połowów zwiększa zaufanie do wspólnej polityki rybołówstwa i daje konsumentom poczucie pewności, że ryby łowione są zgodnie z prawem. Obecnie trwają negocjacje dotyczące nowej propozycji regulacji w zakresie kontroli połowów. Ambicją prezydencji jest zakończenie negocjacji jesienią, skupiając się na stosowności i wydajności kosztów. Oprócz kontroli połowów, rozpoczęty zostanie przegląd obecnie obowiązujących ram regulacyjnych wspólnej polityki rybołówstwa, który potrwa do końca 2012 roku. Ministrowie rybołówstwa nadal będą prowadzić rozmowy na temat przyszłych polityk rybołówstwa, w oparciu o zieloną księgę przedstawioną przez Komisję.

Żywność i klimat – globalne wyzwania

Globalizacja jest związana z wyższym stopniem wzajemnej zależności i tym samym z większą potrzebą transgranicznej współpracy politycznej. Dwa główne globalne wyzwania stojące przed rolnictwem dotyczą zarządzania wzajemnym wpływem rolnictwa i klimatu oraz zabezpieczenia globalnych dostaw żywności. Ministrowie rolnictwa będą omawiać kwestie związane z rolnictwem i klimatem podczas nieformalnych spotkań. Sektor rolnictwa jest ważnym uczestnikiem prac w zakresie zmian klimatycznych. Rolnictwo musi pomagać w ograniczaniu swojego wpływu na klimat i dostosować się do zmian klimatycznych. Jest to konieczne, aby poradzić sobie z przyszłymi zmianami klimatu i poprawić efektywność środowiskową i zasobów. Wytwarzanie zrównoważonej energii i środki dotyczące efektywności energetycznej są ważnymi aspektami tych starań. Zmiany klimatyczne mogą także doprowadzić do zmiany warunków produkcji rolnej, w wyniku czego mogą, przykładowo, pojawić się nowe choroby roślin i zwierząt, jak również mogą zmienić się warunki wodne. Należy uwzględnić te ważne kwestie, aby zapewnić zrównoważone bezpieczeństwo żywnościowe.

Zagwarantowanie globalnego bezpieczeństwa żywnościowego przyszłym pokoleniom będzie wyzwaniem, szczególnie ze względu na fakt, że szacuje się, że do roku 2050 liczba ludności na świecie podwoi się. Organizacja Narodów Zjednoczonych do Spraw Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) będzie odgrywać ważną rolę w osiągnięciu tego celu. Jesienią odbędzie się spotkanie najwyższego organu decyzyjnego FAO – Konferencji. Prezydencja będzie wypowiadać się w imieniu UE i dążyć do przyspieszenia prac FAO, w celu zabezpieczenia światowych zrównoważonych dostaw żywności. Bezpieczeństwo żywnościowe wciąż jest bardzo ważne. Istotne jest również umożliwienie konsumentom dokonywania świadomych wyborów żywności z uwagi na zdrowy styl życia. Prezydencja podejmie zatem działania umożliwiające Radzie i Parlamentowi Europejskiemu podejmowanie decyzji w sprawie nowej żywności. Unia Europejska od dawna stosuje regulacje dotyczące etykietowania żywności. Ważne jest, aby konsumenci we wszystkich państwach UE mogli dokonywać świadomych wyborów. Prezydencja podejmie działania zmierzające do osiągnięcia porozumienia w sprawie nowych regulacji dotyczących informacji na temat żywności dla konsumentów, które poprawią informacje dla konsumentów w zakresie wartości odżywczej żywności.

Prawidłowa produkcja zwierzęca i zdrowie zwierząt

Prawidłowa produkcja zwierzęca jest istotna dla dobra zwierząt. Prawidłowa produkcja zwierzęca jest także kluczem do zdrowia publicznego, zaufania konsumentów i interesów producentów. Ważne jest także zapewnienie dobrostanu zwierząt. W przygotowaniu jest kilka propozycji nowych ustaw dotyczących dobrostanu zwierząt, jeśli chodzi o zwierzęta wykorzystywane do produkcji żywności i zwierzęta wykorzystywane do celów naukowych. Kwestie te są priorytetowe dla prezydencji. Prezydencja będzie również kontynuować prace nad strategią UE dotyczącą zdrowia zwierząt, „Lepiej zapobiegać niż leczyć”, która będzie odgrywać ważną rolę dla przyszłego dobrostanu zwierząt w UE.

Ważne spotkania:

- Nieformalne spotkanie ministrów rolnictwa, Växjö, 13–15 września.
- Spotkanie dyrektorów generalnych ds. rybołówstwa, Ronneby, 2–3 lipca.
- Konferencja „Inland Water Brings Life into the Sea” (Wody śródlądowe ożywiają morze), Lund, 21–23 września.
- Posiedzenie forum doradczego EFSA i spotkanie dyrektorów Europejskich Urzędów ds. Bezpieczeństwa Żywności, Sztokholm, 23–25 września.
- Spotkanie dyrektorów generalnych ds. leśnictwa, Göteborg, 30 września–1 października.
- Spotkanie dyrektorów generalnych ds. instytucji płatniczych, Visby, 7–9 października.
- „Delivering Animal Welfare Quality” (Zapewnianie jakości dobrostanu zwierząt), Uppsala, 8–9 października.
- Spotkanie głównych lekarzy weterynarii, Jönköping, 20–23 października.
- Konferencja „Rural Areas Shaping the Future” (Obszary wiejskie kształtujące przyszłość), Uppsala, 28–29 października.
- Konferencja „Climate-smart Food”, Lund, 21–23 listopada.

9. Wiarygodna UE na rzecz środowiska naturalnego Rada ds. Środowiska Naturalnego

UE odgrywa kluczową rolę w rozwiązywaniu transgranicznych problemów dotyczących środowiska naturalnego i w podejmowaniu wzmoczonych wysiłków globalnych na rzecz środowiska. Ambitna europejska polityka w zakresie środowiska naturalnego ma decydujące znaczenie dla globalnej zmiany. UE musi być siłą, aktywnie działającą na rzecz zrównoważonego rozwoju na świecie. Prezydencja wzmocni unijną politykę w zakresie środowiska naturalnego i wykaże, że ambitna polityka w zakresie środowiska naturalnego jest warunkiem koniecznym dla długotrwałego zrównoważonego rozwoju. Jednocześnie krajów świata wokół ambitnego porozumienia w sprawie klimatu – Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu – jest istotą międzynarodowych działań na rzecz klimatu. Powiązany protokół z Kioto zawiera zobowiązania dotyczące ograniczenia emisji do końca 2012 roku. Na

Konferencji Stron Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, która odbędzie się w Kopenhadze w grudniu 2009 r. zostaną podjęte decyzje dotyczące nowych zobowiązań na okres po roku 2012. UE będzie odgrywać wiodącą rolę w ochronie klimatu. Zadaniem prezydencji wraz pozostałymi Państwami Członkowskimi UE i innymi stronami jest praca nad przyjęciem nowego porozumienia w sprawie klimatu w czasie międzynarodowych negocjacji klimatycznych w grudniu, w Kopenhadze. Porozumienie powinno obejmować wszystkie kraje świata, ograniczyć emisję, tak aby cel „dwóch stopni” był osiągalny oraz stworzyć warunki dla zrównoważonego rozwoju gospodarczego.

Ekoefektywna gospodarka daje przewagę konkurencyjną

Jesienią ministrowie państw UE odpowiedzialni za środowisko naturalne, energię i konkurencję będą dyskutować na temat tego, w jaki sposób Europa może rozwinąć ekoefektywną gospodarkę. Zaangażowane i dynamiczne wysiłki na rzecz środowiska naturalnego dają przewagę konkurencyjną. Przejście na ekoefektywną gospodarkę oznacza dla UE szansę wyjścia z kryzysu gospodarczego i mogłoby przyczynić się do rozwoju długookresowej strategii dla Europy. Ministrowie środowiska naturalnego będą także zajmować się rozdziałem poświęconym środowisku naturalnemu w ramach wykonywania strategii zrównoważonego rozwoju UE. Szczególna uwaga zostanie poświęcona roli miast w kształtowaniu zrównoważonego globalnego rozwoju.

Kluczowa rola bioróżnorodności

Bioróżnorodność dotyczy bogactwa natury w ekosystemach, gatunkach i odmianach genetycznych. Bioróżnorodność jest potrzebna środowisku naturalnemu, aby mogło ono dostosować się do zmian siedliskowych, w szczególności do zmian wywołanych działalnością człowieka. Zagrożenia dla bioróżnorodności i tym samym dla zdolności samego środowiska do przetrwania są tak złożone jak zmyślna jest budowa ekosystemów. Konwencja Narodów Zjednoczonych o różnorodności biologicznej (CBD) jest globalnym porozumieniem w sprawie zachowania i zrównoważonego wykorzystania różnorodności biologicznej. Konferencja stron planowana na październik 2010 r. ma ocenić, czy na świecie udało się powstrzymać straty w bioróżnorodności i stworzyć długookresowy plan tych prac. Wiosną 2010 r. UE ma przygotować własną wizję. Prezydencja podejmie działania zmierzające do zapewnienia, że UE rozpocznie rozmowy na temat nowej globalnej wizji oraz do podkreślenia kluczowej roli ekosystemów dla dobrobytu ludzi. Prezydencja pragnie również zwrócić uwagę na pozytywne skutki ekonomiczne utrzymania bioróżnorodności, takie jak naturalna zdolność jezior do oczyszczania ścieków i koszty niepodejmowania inicjatyw.

Wzmocniona polityka dotycząca zaniedbanego środowiska morskiego

Morza są z natury międzynarodowymi obszarami wymagającymi współpracy transgranicznej. Na środowisko morskie wpływają unijne polityki takich sektorów, jak rolnictwo, rybołówstwo, transport i przemysł. Emisje rolnictwa i systemów ściekowych

prowadzą do eutrofizacji, a emisje z fabryk przemysłowych i oczyszczalni ścieków zanieczyszczają oceany chemikaliami. Szczególnie poważna jest sytuacja w Morzu Bałtyckim. Kroki podejmowane do rozwiązania tych problemów będą omawiane przez ministrów środowiska naturalnego i innych w ramach Strategii UE dla regionu Morza Bałtyckiego. Prezydencja aktywnie działa w zakresie objęcia regionu Morza Bałtyckiego specjalnym projektem pilotażowym z szybszą i bardziej rygorystyczną ochroną środowiska związaną z wprowadzaniem w życie dyrektyw morskich UE. Szczególna uwaga zostanie także poświęcona wdrożeniu wspólnej polityki morskiej UE oraz wymianie doświadczenia między różnymi przybrzeżnymi regionami UE.

Inne ważne kwestie

Globalne problemy związane z zanieczyszczeniem chemicznym od dawna są traktowane jako sprawy priorytetowe. Prezydencja będzie promować aktywną rolę UE w negocjacjach dotyczących globalnej konwencji w sprawie rtęci. Prezydencja będzie także aktywnie działać, aby doprowadzić do decyzji w sprawie dalszej eliminacji emisji substancji, które są silnymi gazami cieplarnianymi na spotkaniu stron Protokołu z Montrealu o substancjach zubażających warstwę ozonową. W programie obrad może również znaleźć się renowacja Protokołu z Gothenburga do konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości. Renegocjacje doprowadzą do mniejszej emisji tlenu azotu, co korzystnie wpłynie zarówno na zdrowie ludzi, jak i na środowisko naturalne.

Ważne spotkania:

- Nieformalne spotkanie ministrów środowiska naturalnego, Are, 24–25 lipca.
- Konferencja wysokiego szczebla (Wizje dotyczące bioróżnorodności po roku 2010), Strömstad, 7–9 września.
- Konferencja wysokiego szczebla (Miasta europejskie a agenda w sprawie zmian klimatu na świecie), Sztokholm, 14–15 września.
- Konferencja Wody śródładowe ożywiają morze, Lund, 21–23 września.

10. Wysokie standardy promują lepszy rozwój Rada ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury

Wysokie standardy edukacji i badań, stworzenie odpowiednich możliwości dla kreatywności i innowacji oraz dobrych warunków życiowych dla młodych ludzi są szczególnie ważne dla rozwoju jednostki i zrównoważonego rozwoju w UE. W związku z powyższym, prezydencja skoncentruje swoje działania na następujących kwestiach: dalszy rozwój europejskiej współpracy w zakresie edukacji – poprawa współpracy między edukacją, badaniami i innowacją; zwrócenie uwagi na warunki emigrantów osiągania sukcesu w społeczeństwie poprzez odpowiednie kształcenie; zachęcanie i wspieranie dostępu dzieci i młodych ludzi do kultury i mediów oraz wspieranie ich możliwości do rozwijania własnej kreatywności; osiągnięcie porozumienia w sprawie kierunku przyszłej współpracy w obszarze młodzieży.

Edukacja – współpraca, modernizacja i integracja

Europejska współpraca w dziedzinie edukacji w znacznym stopniu dotyczy omówienia rozwiązań wspólnych wyzwań i problemów, jak również wymiany informacji i dobrych praktyk. Celem jest podniesienie standardów edukacji i zapewnienie uczniom, studentom i nauczycielom dobrych warunków pracy. W ramach priorytetów „Edukacja i szkolenie 2020” prezydencja za najważniejsze uznaje kwestie związane z rozwojem zawodowym nauczycieli oraz z rolą i odpowiedzialnością kierownictwa szkół w tym zakresie. Stale obserwujemy modernizację uniwersytetów i innych instytucji szkolnictwa wyższego. Nowoczesne, silne i niezależne instytucje szkolnictwa wyższego, oferujące wysokie standardy edukacji przyczyniają się do wzmocnienia konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia i osiągnięcia długotrwałego zrównoważonego rozwoju. Wzrosła waga instytucji szkolnictwa wyższego w innowacjach opartych na badaniach, a ich rola w efektywnym trójkącie wiedzy (edukacja – badania – innowacje) została wzmocniona. Działania będą skoncentrowane na roli instytucji szkolnictwa wyższego w promowaniu współpracy w ramach trójkąta wiedzy. Edukacja i integracja społeczna są ważnymi problemami zarówno dla poszczególnych Państw Członkowskich, jak i dla całej Unii Europejskiej. W czasie prezydencji, rozpocznie się dyskusja na poziomie europejskim dotycząca kilku ważnych kwestii związanych z rolą edukacji w umożliwieniu emigrantom integracji z danym społeczeństwem.

Młodzież – zwiększona współpraca promująca dobre warunki życia dla młodych ludzi w UE

Biorąc pod uwagę obecną sytuację demograficzną, spodziewany jest spadek odsetka młodych ludzi w nadchodzących dekadach. Udział młodych ludzi w kształceniu, w rynku pracy i w społeczeństwie jest zatem kluczowy nie tylko dla ich rozwoju jako jednostek, ale również dla zrównoważonego rozwoju i wzrostu gospodarczego Europy. Efektywna współpraca młodzieży jest jeszcze ważniejsza w obliczu obecnego kryzysu gospodarczego, który może mieć szczególnie dotkliwy wpływ na młodych ludzi. Najważniejszą kwestią w czasie szwedzkiej prezydencji będzie określenie ram przez nowe, wspólne cele i priorytety dotyczących polityki współpracy młodzieży w UE począwszy od 2010 r. Prezydencja podkreśli istotę promowania dobrych warunków życia i większego udziału młodych kobiet i mężczyzn w Europie poprzez lepszą współpracę.

Kultura i media – na rzecz kreatywnego pokolenia

Jednym z głównych wyzwań w obszarze kultury i mediów jest stworzenie dostępu do kultury i promowanie talentów i kreatywności, szczególnie wśród dzieci i ludzi młodych. Nowe sposoby konsumpcji mediów oraz nowa ekspresja kulturowa tworzą zarówno możliwości, jak i wyzwania. Ważnym zadaniem jest wzmocnienie dzieci i młodych ludzi jako konsumentów mediów. Inicjatywy wspierające kreatywność dzieci i młodzieży są podstawą stworzenia otwartej i dynamicznej Europy. W związku z powyższym, prezydencja podejmie działania zmierzające do uwzględnienia perspektywy

dzieci i młodzieży w pracach zmierzających do zwiększenia dostępu do kultury, prawa do kulturalnej i innowacyjnej kreatywności jednostki oraz wagi sektora kreatywnego w rozwoju społeczeństwa. Ambicją prezydencji jest pomoc w promowaniu kreatywnego pokolenia poprzez skoncentrowanie się na wartościach kultury w szkołach, jak również na potencjale mediów oraz ich wyzwaniom.

Ważne spotkania:

- „Promoting a Creative Generation – a conference on children’s and young people’s creativity and their use of culture and media” (Promowanie kreatywnego pokolenia – konferencja na temat kreatywności dzieci i ludzi młodych oraz ich korzystania z kultury i mediów), Göteborg, 29–30 lipca.
- Konferencja „The Knowledge Triangle Shaping the Future of Europe” (Trójkąt wiedzy kształtujący przyszłość Europy), Göteborg, 31 sierpnia–2 września.
- Konferencja „Future Youth Policy Cooperation in the EU” (Przyszła polityka współpracy młodzieży w UE), Sztokholm, 12–14 września.
- Konferencja „The Role of VET in Meeting the Challenges of Today and Tomorrow” (Rola kształcenia i szkolenia zawodowego (VET) w sprostaniu wyzwaniom teraźniejszości i przyszłości), Sztokholm, 12–13 listopada.
- Konferencja „Gender Differences in Educational Achievement” (Różnice płci w osiągnięciach edukacyjnych), Uppsala, 17–18 listopada.
- Konferencja zamykająca Europejski Rok Kreatywności i Innowacji 2009, Sztokholm, 16–17 grudnia.

Załącznik: Planowane spotkania Rady podczas szwedzkiej prezydencji UE

Rada Europejska

Rada Europejska Bruksela 29–30 października; Rada Europejska Bruksela 10–11 grudnia.

Spotkania Rady Ministrów w Brukseli i Luksemburgu

Rada ds. Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN) Bruksela 7 lipca; Rada ECOFIN (Budżet) Bruksela 10 lipca; Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa Bruksela 13–14 lipca; Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) Bruksela 27–28 lipca; Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) Bruksela 14–15 września; Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych Bruksela 21–22 września; Rada ds. Konkurencyjności Bruksela 24–25 września; Ewentualnie: Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa Bruksela 28–29 września; Rada ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich (EPSCO), Luksemburg 1 października, Luksemburg 8–9 października; Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa Luksemburg 19–20 października; Rada ds. Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN), Luksemburg 20 października; Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych. Luksemburg 23 października; Rada ds. Środowiska Naturalnego, Luksemburg 23 października; Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych Luksemburg 26–27 października; Rada ds. Gospodarczych

i Finansowych (ECOFIN) Bruksela 10 listopada; Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (z udziałem ministrów obrony i pomocy rozwojowej) Bruksela 16–17 listopada; Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa Bruksela 19–20 listopada; Rada ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury Bruksela 26–27 listopada; Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych Bruksela 30 listopada–1 grudnia; Rada ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich (EPSCO) Bruksela 30 listopada–1 grudnia; Rada ds. Gospodarczych i Finansowych Bruksela 2 grudnia; Rada ds. konkurencyjności Bruksela 3–4 grudnia Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych Bruksela 7–8 grudnia; Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa Bruksela 14–15 grudnia, Bruksela 17–18 grudnia; Rada ds. środowiska naturalnego Bruksela 22 grudnia.

W dokumencie nie ujęto nieformalnych spotkań ministrów w Szwecji.

Dok. 3.

Przemówienie inauguracyjne nowego przewodniczącego Parlamentu Europejskiego Jerzego Buzka na otwarciu sesji plenarnej PE 15 września 2009 r. w Strasburgu

Szanowni Przewodniczący Parlamentu Europejskiego! Szanowni Ministrowie!
Szanowni Przewodniczący i Przedstawiciele Instytucji Europejskich!
Szanowne Koleżanki, szanowni Koledzy, a przede wszystkim – drodzy Przyjaciele!

Staję dziś przed Wami jako trzynasty Przewodniczący tej izby wybranej w bezpośrednich wyborach. Cieszę się, że są wśród nas poprzedni Przewodniczący: Pan Emilio Colombo, Pan Enrique Barõn Crespo, Pan Egon Klepsch, Pan Klaus Hänsch, Pan José Maria Gil-Robles, Pani Nicole Fontaine, Pan Pat Cox, Pan Hans-Gert Pöttering to wielki zaszczyt, że tu jesteście. Jak powtarza wielu z Was, mój wybór jest również symbolem – symbolem zrealizowanych marzeń obywateli naszej części Europy o jedności kontynentu.

Drogie Koleżanki i Koledzy z Estonii, Łotwy, Litwy, Słowacji, Czech, Węgier, Słowenii, Rumunii i Bułgarii, Cypru i Malty.

Znam i rozumiem niepokoje, potrzeby i oczekiwania tych, którzy niedawno wstępowali do Unii. Znam, bo w moim kraju są podobne. Jednak teraz wspólnie bierzemy odpowiedzialność za przyszłość naszego kontynentu. Nie ma już starej i nowej Europy. Jest nasza Europa! Wspólna Europa! Chcemy, aby była nowoczesna i silna. I aby dostrzegali to nasi obywatele. Wymaga to energii i pracy. Ten cel jest wart wielkiego wysiłku, bo jest przedmiotem marzeń pokoleń Europejczyków. Ja do tej pracy i tego wysiłku jestem gotów, bo marzenia te były również moimi marzeniami.

Szanowne Koleżanki, szanowni Koledzy!

Gdy rozpoczynamy tę kadencję, Europa i my sami – jej przedstawiciele – stoimy przed wieloma wyzwaniem. Musimy im sprostać. I musimy pamiętać, że Parlament Europejski w tych staraniach o lepszą Europę pełni rolę szczególną, nie tylko instytucjonalną, ale i społeczną. Rolę głęboko symboliczną. Parlament Europejski to istota europejskiego systemu demokratycznego. To fundament trwałości i stabilności tego systemu, strażnik idei i wartości, które materializują się nie tylko w naszych decyzjach i ich konsekwencjach, ale i w naszych debatach. Ale Parlament Europejski ma też inne zadanie. Jest to zadanie tworzenia wizji nowej Europy, wizji która wychodzi poza teraźniejszość, poza to, co jest, ku temu co być powinno. By tworzyć i współtworzyć tę wizję trzeba wyobraźni, wiedzy, mądrości, a przede wszystkim odwagi. Hannah Arendt, niemiecka filozofka żydowskiego pochodzenia, twierdziła, że polityka jest jedyną obok religii domeną, gdzie zdarzają się cuda. My w Europie, dokładnie 20 lat temu, widzieliśmy taki cud, dlatego wierzymy w moc odwagi, wyobraźni i mądrości. Myślę, że wszyscy tu zebrani w to wierzą. Z optymizmem patrzę na wyzwania, które przed nami

stoją. W mojej ocenie są to następujące ważne wyzwania: 1. Kryzys gospodarczy i europejska solidarność, 2. Energia i ekologia, 3. Polityka zagraniczna, 4. Prawa człowieka i system wartości, 5. Nasz Parlament i jego reforma.

Panie posłanki i panowie posłowie!

Najbardziej dotkliwa i trudna jest sprawa kryzysu ekonomicznego. Musimy go pokonać i zrobimy to. Europa przejęła wiodącą rolę, proponując rozwiązania w grupach G-8 i G-20 – rozwiązania, które zachowując nasz model społeczny pomagają światu w naprawie gospodarki. W obliczu globalizacji Europa musi mówić jednym głosem. Musimy właśnie teraz, w czasie kryzysu, szczególnie zadbać o wzrost gospodarczy i przeciwdziałać bezrobociu. Ożywić idee Strategii Lizbońskiej i znaleźć sposoby inwestowania w nowe technologie. W innowacje, edukację i w kapitał ludzki. Ważna jest rola budżetu Wspólnoty, aby europejskie programy badawcze miały jasne priorytety i procedury. W myśl nowego traktatu Parlament i Rada otrzymają takie same uprawnienia budżetowe. Procedura współdecydowania obejmie rolnictwo, rybołówstwo, handel zagraniczny, wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne, dając nam równe uprawnienia także w zakresie wydatków na rolnictwo. Musimy strzec się przed pokusą protekcyjizmu i renacjonalizacji wspólnych obszarów polityki. Polityka spójności musi pozostać priorytetem w następnym budżecie Wspólnoty, jeżeli pragniemy doprowadzić do pełnej integracji ponownie zjednoczonego kontynentu. Jednolity rynek jest naszym wielkim osiągnięciem.

Musimy go bronić i konsolidować, aby Europa pozostała konkurencyjnym kontynentem. Oznacza to wzmocnienie, nie zaś osłabienie integracji europejskiej. Miejmy odwagę głoszenia własnych przekonań. Wspólnoty, którą tworzymy nie da się ożywić, zrozumieć i nie da się w niej żyć bez dwóch elementów: solidarności i spójności społecznej. Nie ma bowiem prawdziwej wspólnoty bez troski o wszystkich, zwłaszcza tych najsłabszych: bezrobotnych, niewykształconych, mieszkających daleko na prowincji. Przeciwdziałanie bezrobociu jest głównym celem prezydencji szwedzkiej. Będziemy jej w tym energicznie pomagać. Po tamtej stronie żelaznej kurtyny krzykliśmy kiedyś na ulicach: Nie ma wolności bez solidarności. Teraz możemy powiedzieć: Bez solidarności nie ma także wspólnoty. Nie będzie też nowoczesnej, silnej Europy.

Szanowni Przyjaciele,

Nie przezwyciężymy kryzysu ekonomicznego bez potężnego potencjału intelektualnego, ekonomicznego, twórczego kobiet. Kryzys demograficzny wymaga wzmocnienia rodziny i dzietności. Musimy zadbać o to, aby kobiety nie musiały poświęcać kariery zawodowej dla rodziny i wychowania dzieci. By pokonać kryzys demograficzny, a zarazem kontynuować demokratyczne zasady musimy też być wspólnotą otwartą. Imigracja zawsze przynosiła Europie korzyści. Musimy zaproponować rozwiązania, dzięki którym będziemy mogli zapraszać imigrantów, stwarzać warunki integracji, ale też oczekiwać od nich, że będą oni sami na tę integrację otwarci.

Szanowne Koleżanki, Szanowni Koledzy,

Stoimy w obliczu kryzysu energetycznego. Europejczycy mogą nie rozumieć geopolityki, rozumieją natomiast, że wyłączone im ogrzewanie. Musimy kontynuować dy-

wersyfikację źródeł energii zwiększając inwestycje w odnawialne źródła energii i paliwa kopalne. Energia atomowa pozostaje do dyspozycji i do decyzji Państw Członkowskich. Musimy rozszerzyć sieć rurociągów zewnętrznych, abyśmy nie byli zależni od jakiegokolwiek państwa. Musimy zwiększyć wzajemne połączenia między naszymi sieciami gazowymi i elektrycznymi. A także rozważyć możliwość wspólnych zakupów gazu, tak aby powstał rzeczywisty, europejski rynek solidarności energetycznej. Myślę, że nadszedł czas prawdziwej, wspólnej polityki energetycznej Unii. Będę o to zabiegał. Podobnie przecież powstanie Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali w 1951 roku stało się załóżkiem naszej wspólnoty. Robert Schuman oświadczył wtedy, że „solidarność produkcji, która się w ten sposób powstanie, sprawi, że wszelka wojna [...] stanie się nie tylko nie do pomyślenia, ale również w praktyce niemożliwa”. To była idea pierwotna tej wspólnoty.

Drodzy Przyjaciele,

Nasza polityka energetyczna musi uwzględniać zagrożenia środowiskowe związane ze zmianami klimatycznymi. Potrzeba nam zielonej rewolucji i etyki samoograniczenia się. Parlament Europejski przewodzi debacie na ten temat. Z wieloma koleżankami posłankami i kolegami posłami pracowałem w komisji tymczasowej do spraw zmian klimatycznych. Znacie moje poglądy i wiecie, że będę z Wami współpracował na rzecz kompromisu w Kopenhadze.

Szanowne Posłanki i Szanowni Posłowie,

Jesteśmy ważnym podmiotem na arenie międzynarodowej. Tego oczekują od nas nasi obywatele. Więcej Europy potrzeba nam nie tylko w granicach Unii Europejskiej, ale również na świecie. Spójna, skuteczna polityka zagraniczna, dotycząca wizji globalnego ładu, powinna stanowić poważne wyzwanie dla obecnej kadencji Parlamentu. Jean Monnet powiedział kiedyś, że każdy ma ambicję. Pozostaje jedynie pytanie, czy ambicja ta służy do tego, aby kimś być, czy aby czegoś dokonać. Miejmy ambicję dokonania czegoś w tej kadencji. A co jest najważniejsze? Po pierwsze: Aktywna polityka wobec południowych i wschodnich sąsiadów Unii Europejskiej. W tym celu należy kontynuować prace w ramach zgromadzenia międzyparlamentarnego EMPA i podjąć działania w ramach zgromadzenia Euronest. Po drugie: Promować demokrację i wzorce dobrego rządzenia. Musimy wykorzystać zgromadzenia międzyparlamentarne i nasze delegacje, aby organizować szczyty parlamentarne przed bilateralnymi szczytami Unii. To ważne, bo Parlament Europejski będzie współdecydował o większej liczbie polityk. Dobrym przykładem takiej współpracy jest EUROLAT.

Po trzecie: Pora na prawdziwe transatlantyckie partnerstwo parlamentarne i wspólne budowanie nowych ram globalnego ładu. Będę dążyć do wzmocnienia więzi z Kongresem Stanów Zjednoczonych na wszystkich szczeblach. Po czwarte: Pracować nad naszym strategicznym partnerstwem z Rosją nie zapominając, podobnie jak w stosunkach z Chinami, że względy gospodarcze i polityczne nie mogą być ważniejsze niż prawa człowieka, praworządność i demokracja. Jako przewodniczący tej Izby w pełni zaangażuję się w dialog z rosyjskimi partnerami. Także w ramach nowej strategii dla Morza Bałtyckiego. Po piąte: Powinniśmy wzmocnić nasze stosunki z Indiami i pozostałymi wschodzącymi potęgami, takimi jak Brazylia i Republika Południowej Afryki.

Indie muszą być naszym partnerem zarówno w sferze gospodarczej, jak i politycznej. Po szóste: Kluczem do globalnej stabilizacji pozostaje Bliski Wschód. Europa musi odgrywać aktywną rolę w tym regionie. Po siódme: Rozszerzenia to jedna z naszych najbardziej udanych strategii politycznych. Czy ktoś z naszych europejskich przodków mógł się cieszyć tak trwałym pokojem i dobrobytem jak my teraz? Chorwacja, a może i Islandia, wydają się dzisiaj być najbliższym członkostwa. Po ósme: Unia jest największym dawcą pomocy na świecie. Musimy sporządzić bilans naszych aktualnych i potencjalnych beneficjentów i pamiętać o wypełnianiu zobowiązań wobec nich, zgodnie z milenijnymi celami rozwoju. Zamykając drzwi przed niektórymi przybyszami, nie zamykamy serc i starajmy się, na ile możemy sprawić, aby życie w ich krajach zbliżało się do naszych, europejskich standardów. Po dziewiąte: Musimy zadbać o wzmocnienie misji wysyłanych przez Unię w ramach europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony, których przez ostatnie 6 lat było aż dwadzieścia dwie. Powinny być one wyposażone w jasny mandat i niezbędne do działania środki. Parlament Europejski chce zagwarantować ściślejszą kontrolę i nadzór nad nimi. Rozszerzone uprawnienia budżetowe, które Parlament nabędzie na mocy Traktatu z Lizbony, mogą poprawić naszą elastyczność w zakresie przeznaczania funduszy na potrzebne i popierane przez nas misje.

Szanowne Koleżanki, szanowni Koledzy!

Wdrożenie nowego Traktatu musi być naszym priorytetem w najbliższej przyszłości. Zobowiązuję się do przygotowania Parlamentu do funkcjonowania zgodnie z nowymi przepisami w dniu wejścia Traktatu w życie. Ale bez względu na Traktat, czujemy potrzebę zmian. Czujemy potrzebę wprowadzenia bardziej dynamicznego parlamentaryzmu w naszej izbie. Jako przewodniczący Parlamentu pragnę opierać się na istotnej pracy, jaka w dziedzinie reformy parlamentarnej została w ostatnich latach zainicjowana przez moich poprzedników. Ale musimy iść dalej. Zrobię wszystko, aby zwiększyć przestrzeń dla kreatywnej debaty politycznej na forum naszej Izby. Osobiście jestem zdecydowanym zwolennikiem częstszego zgłaszania wniosków o wystąpienie z sali, gdyż w ten sposób można ożywić debaty plenarne. Uważam to za szczególnie ważną gwarancję praw mniejszości.

Najważniejszym brakującym ogniwem procesu reformy jest poprawa stosunków z pozostałymi instytucjami UE – Komisją Europejską i Radą Ministrów. Znaczna część mojej kadencji będzie poświęcona tej sprawie. Jako przewodniczący będę dążył do opracowania nowego modelu partnerstwa z Komisją Europejską, do nasilenia parlamentarnej kontroli władzy wykonawczej oraz do zwiększenia odpowiedzialności organów wykonawczych przed Parlamentem. W lipcu zaprosiłem przewodniczącego Komisji do udziału w turze pytań, która odbywałaby się w Parlamencie co miesiąc i podczas której zadający pytania byłiby wyznaczani na podstawie zgłoszeń z sali. Proponuję, abyśmy zaczęli te debaty jak najszybciej. Dwa tygodnie temu przewodniczący Barroso przekazał nam swoje „polityczne wytyczne” na drugą kadencję. To znacząca innowacja. To akceptacja logiki, wedle której to Parlament Europejski wybiera przewodniczącego Komisji. Przyjmuję to z dużym zadowoleniem.

Zachęciłem także komisje parlamentarne do dokonania przeglądu nieprzyjętego wciąż ustawodawstwa i zbadania, czy nowa Komisja zamierza porzucić, zmienić czy też podtrzymać swe wnioski legislacyjne. Zachęcam także komisje do poważnej dys-

kujsi o przyszłej strategii politycznej, tak aby przesłuchania desygnowanych komisarzy opierały się również na szczegółowym planie ustawodawczym, a nie wyłącznie na ocenie ich życiorysów i doświadczenia zawodowego. Musimy zacieśnić stosunki z Radą Ministrów. Aby były wiarygodne, muszą odzwierciedlać fakt, że w dzisiejszej Unii Europejskiej Parlament jest prawdziwym ustawodawcą. Musimy też wspólnie pracować nad problemami instytucjonalnymi wynikającymi z Traktatu z Lizbony, Chodzi o rozszerzenie procedury współdecyzji, nowy system komitologii, mianowanie nowego wysokiego przedstawiciela i wiceprzewodniczącego Komisji, o demokratyczną kontrolę nad nową służbą działań zewnętrznymi oraz sposób traktowania na posiedzeniach plenarnych nowej „podwójnej prezydencji Rady”. Nasze stosunki z 27 parlamentami krajowymi w Unii Europejskiej powinny rozwijać się w tym samym duchu. W ostatnich latach mamy tendencję wzrostową w naszej współpracy, a Traktat z Lizbony jeszcze bardziej wzmocni nasze kontakty i dowartościuje ich rolę, tak by powstawały przepisy przyjazne dla obywatela. Doskonałym przykładem takiej współpracy pomiędzy Parlamentem Europejskim a parlamentami krajowymi jest Program Sztokholmski, dotyczący wymiaru sprawiedliwości i bezpieczeństwa obywateli. Pragnę kontynuować zmiany w wykorzystaniu personelu i wydatków Parlamentu zmierzające w kierunku bezpośredniego zaangażowania w działalność programową. Bogactwo i siła naszej izby to także różnice: narodowe, mentalnościowe i językowe, i dlatego posłowie powinni mieć możliwość wypowiedzania się w języku ojczystym, jeśli sobie tego życzą, aby właściwie reprezentować swych wyborców.

Szanowne Posłanki, Szanowni Posłowie,

Trzeba ciągle pamiętać, że Unia to nie tylko wyzwania przyszłości i wizje coraz większego dobrobytu i stabilizacji. To przede wszystkim prawa człowieka. Z niepokojem obserwuję napięcia w relacjach pomiędzy Słowacją a Węgrami, dotyczące mniejszości narodowych. Chciałbym zadeklarować moją pomoc w rozwiązaniu tego sporu zgodnie z wartościami, w które głęboko wierzymy i które są zgodne z przekonaniami naszego Parlamentu. Dobrym przykładem takich działań jest nagroda im. Sacharowa, która wyłoniła liderów praw człowieka, którzy stanowią dziś podstawę czegoś co nazywam „siecią Sacharowa” i którą zamierzam rozwijać. Chcę również, abyśmy kontynuowali ideę Domu Historii Europejskiej, zainicjowaną przez mojego poprzednika. Chciałbym, abyśmy sobie jeszcze raz, tu w tej Izbie przypomnieli, że Unia to wspólnota ideałów i wartości i że na tej bazie ją zbudowaliśmy.

Szanowne Koleżanki, Szanowni Koledzy!

Jestem zdecydowany podjąć działania na rzecz zapewnienia wszystkim komisjom i delegacjom dostępu do telewizji satelitarnej i internetowej. Musimy przyjrzeć się sposobowi przeprowadzania wyborów europejskich. Powinniśmy na przykład nalegać na wykorzystanie nowych technologii podczas wyborów, aby zwiększyć udział obywateli. Pora również rozpocząć dyskusję na temat europejskich partii politycznych. Obywatele powinni wiedzieć, na kogo głosują - nie tylko w swoich krajach, ale również w wymiarze europejskim. Dużą wagę przywiązuję do współpracy z Konferencją Przewodniczących Grup Politycznych. Będziemy wspólnie i solidarnie ponosić odpowiedzialność za działania naszej izby, razem z 14 wiceprzewodniczącymi, którym

dziękuję za deklarację współpracy. Doceniam partnerstwo w osobach przewodniczących naszych komisji parlamentarnych. Chciałbym, aby przewodniczący stałych delegacji międzyparlamentarnych mieli możliwość wpływać w znaczący sposób na politykę zagraniczną Unii. Z kwestorami będziemy dbać o budżet Parlamentu. Ale przede wszystkim liczę na współpracę z Wami, Koleżanki i Koledzy. Jako przewodniczący PE mam świadomość, że biorę odpowiedzialność za stworzenie Wam dobrych warunków do pracy. Ale też gorąco nawołuję Was wszystkich do podjęcia jej trudu.

Szanowni Państwo,

Dla większości z nas Traktat lizboński jest oczekiwanym rozwiązaniem instytucjonalnym. Przynosi on większą sprawność Unii w rozwiązywaniu bieżących problemów i przynosi zbliżenie europejskich instytucji do obywateli. Bronisław Geremek, którego nie ma już wśród nas, a którego imieniem nazwaliśmy główny plac wewnątrz naszego strasburskiego parlamentu, lubił cytować znane powiedzenie, że europejska integracja jest jak jazda na rowerze: Trzeba cały czas pedałować do przodu, aby utrzymać równowagę i panować nad kierunkiem jazdy. To dokładnie pokazuje jak bardzo potrzebna nam jest ratyfikacja Traktatu z Lizbony.

Drodzy Przyjaciele!

Niecały tydzień temu byłem w polskim parlamencie na obchodach 20 rocznicy powstania pierwszego niekomunistycznego rządu Tadeusza Mazowieckiego w naszej części Europy. To bardzo wzruszająca rocznica, bo od tego momentu zaczął się błyskawiczny rozpad totalitarnego systemu w kolejnych krajach Europy Środkowej. To był pierwszy taki wyłom, który pozwolił obalić dzielący Europę mur.

Drogie Koleżanki i Koledzy,

Przemawiam dziś w Strasburgu, stolicy regionu, którego los bardzo przypomina los mego Śląska, regionu przygranicznego, którego mieszkańcy często musieli zmieniać obywatelstwo, mimo że nie zmieniali miejsca zamieszkania. Uroczycie ślubuję, że przewodnicząc Parlamentowi w najbliższych latach, będę Waszym ambasadorem, niosącym obywatelom Europy i świata przesłanie zjednoczonego ponownie kontynentu. Pracujmy razem w poszukiwaniu konkretnych i praktycznych rozwiązań dla wielkich wyzwań, przed którymi stoi dziś Europa i świat. Niech będzie to praca nad urzeczywistnieniem naszych marzeń. Przystąpmy więc do niej z entuzjazmem, wiedzą i odwagą.

Bo to jest nasza Europa: Wspólna. Nowoczesna. Silna Europa.

